

31977L0388

L 145/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

13.6.1977

ŠESTÁ SMĚRNICE RADY**ze dne 17. května 1977****o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně**

(77/388/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

hodnoty získané uplatněním společné sazby daně na vyměřovací základ určený jednotným způsobem podle pravidel Společenství;

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 99 a 100 této smlouvy,

vzhledem k tomu, že by mělo být dosaženo dalšího pokroku v odstraňování omezení pohybu osob, zboží, služeb a kapitálu a v sjednocování národních hospodářství;

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Shromáždění ⁽¹⁾,

vzhledem k tomu, že by měl být brán na zřetel konečný cíl zrušit zdaňování při dovozu a vracení daně při vývozu v obchodu mezi členskými státy; že by mělo být zajištěno, aby společný systém daní z obratu nediskriminoval zboží ani služby podle původu, aby tak mohlo být konečně dosaženo společného trhu umožňujícího poctivou hospodářskou soutěž a podobajícího se skutečnému vnitřnímu trhu;

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,vzhledem k tomu, že všechny členské státy přijaly systém daně z přidané hodnoty v souladu s první a druhou směrnicí Rady ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu ⁽³⁾;

vzhledem k tomu, že k posílení nediskriminační povahy daně musí být vyjasněn pojem „osoby povinné k dani“, aby do něj mohly členské státy zahrnout i osoby, jež příležitostně poskytují určitá plnění;

vzhledem k tomu, že rozhodnutí ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských států vlastními zdroji Společenství ⁽⁴⁾ stanoví, že rozpočet Společenství bude bez ohledu na další příjmy plně financován vlastními zdroji Společenství; že tyto zdroje mají zahrnovat i zdroje vycházející z daně z přidané

vzhledem k tomu, že pojem „zdanitelné plnění“ vyvolával obtíže, zejména co se týče plnění považovaných za zdanitelná plnění; že tento pojem musí být vyjasněn;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 40, 8.4.1974, s. 25.⁽²⁾ Úř. věst. C 139, 12.11.1974, s. 15.⁽³⁾ Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1301/67.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 19.

vzhledem k tomu, že určení místa, kde dochází ke zdanitelnému plnění, bylo předmětem sporů o příslušnost mezi členskými státy, zejména co se týče dodání zboží s instalací nebo montáží a

poskytování služeb; že ačkoliv místem, kde dochází k poskytnutí služby, by mělo v zásadě být místo, kde má osoba poskytující službu sídlo své podnikatelské činnosti, mělo by být toto místo definováno tak, že se nachází v zemi osoby, které je služba poskytována, zejména v případě určitých služeb poskytovaných mezi osobami povinnými k dani, kde jsou náklady služeb zahrnuty v ceně zboží;

vzhledem k tomu, že pojmy „uskutečnění zdanitelného plnění“ a „daňová povinnost“ musí být harmonizovány, má-li zavedení a jakákoli následná změna sazeb Společenství nabýt účinku zároveň ve všech členských státech;

vzhledem k tomu, že základ daně musí být harmonizován, aby uplatnění sazby Společenství na zdanitelná plnění vedlo k srovnatelným výsledkům ve všech členských státech;

vzhledem k tomu, že sazby uplatňované členskými státy musí umožňovat běžný odpočet daně uplatněné v předchozím stadiu;

vzhledem k tomu, že by měl být sestaven společný seznam osvobození od daně, aby mohly být vlastní zdroje Společenství vybírány jednotným způsobem ve všech členských státech;

vzhledem k tomu, že pravidla pro odpočet daně by měla být harmonizována do té míry, aby se týkala skutečně vybraných částí; že výše odpočtu daně by měla být vypočítávána ve všech členských státech obdobným způsobem;

vzhledem k tomu, že by mělo být blíže určeno, které osoby jsou daňovými dlužníky, zejména co se týče služeb poskytovaných osobou, která je usazena v jiném státě;

vzhledem k tomu, že povinnosti daňových dlužníků musí být co možná nejvíce harmonizovány, aby byl zaručen jednotný způsob vybírání daně ve všech členských státech; že daňoví dlužníci by měli zejména prohlásit svá plnění na vstupu i výstupu, kdykoli se to jeví nezbytným pro zjištění a kontrolu vyměřovacího základu vlastních zdrojů;

vzhledem k tomu, že členské státy by nicméně měly být schopny zachovat si své zvláštní úpravy pro malé podniky v souladu s obecnými ustanoveními a s výhledem těsnější harmonizace; že členské státy by měly i nadále moci uplatňovat zvláštní režim zahrnující paušální vyrovnání pro daň z přidané hodnoty na vstupu pro zemědělce, na něž se nevztahuje základní režim; že by měly být určeny základní zásady této úpravy a přijat společný způsob výpočtu přidané hodnoty u těchto zemědělců pro účely vybírání vlastních zdrojů Společenství;

vzhledem k tomu, že by mělo být zajištěno jednotné použití ustanovení této směrnice; že za tím účelem by měl být upraven konsultační postup v rámci Společenství; vzhledem k tomu, že zřízení Výboru pro daň z přidané hodnoty umožní členským státům a Komisi úzce spolupracovat;

vzhledem k tomu, že členské státy by měly být oprávněny, s určitými omezeními a za určitých podmínek, přijímat nebo zachovávat zvláštní opatření odchylná se od této směrnice, která mají za účel zjednodušit ukládání daně a zamezit daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem;

vzhledem k tomu, že se může ukázat vhodným povolit členským státům uzavírat s třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi dohody obsahující odchylky od této směrnice;

vzhledem k tomu, že je nezbytně nutné stanovit přechodné období, aby mohly být postupně přijaty vnitrostátní právní předpisy v určitých oborech,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Členské státy uvedou své stávající systémy daně z přidané hodnoty do souladu s následujícími články.

Členské státy přijmou nezbytné právní a správní předpisy tak, aby pozměněné systémy nabyly účinnosti co nejdříve, nejpozději však do 1. ledna 1978.

HLAVA II

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 2

Předmětem daně z přidané hodnoty je:

1. dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;
2. dovoz zboží.

HLAVA III

ÚZEMNÍ PŮSOBNOST

Článek 3

1. Pro účely této směrnice se „tuzemskem“ rozumí území v působnosti Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, jak je vymezeno pro jednotlivé členské státy v článku 227.

2. Z pojmu „tuzemsko“ jsou vyloučena následující území jednotlivých členských států:

Spolková republika Německo:

ostrov Helgoland, území Büsingen,

Dánské království:

Grónsko,

Italská republika:

Livigno, Campione d'Italia, italské vnitrozemské vody jezera Lugano.

3. Dospěje-li Komise k závěru, že ustanovení odstavce 2 nejsou nadále odůvodněná, zejména s ohledem na soutěžní neutralitu nebo vlastní zdroje, předloží v tomto smyslu vhodné návrhy Radě.

HLAVA IV

OSOBY POVINNÉ K DANI

Článek 4

1. „Osobou povinnou k dani“ se rozumí jakákoliv osoba, která na nějakém místě provádí samostatně některou z hospodářských činností vymezených v odstavci 2, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

2. Mezi hospodářské činnosti uvedené v odstavci 1 náleží veškerá činnost producentů, obchodníků a poskytovatelů služeb včetně těžební a zemědělské činnosti a činnosti při výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za hospodářskou činnost se

rovněž považuje využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.

3. Členské státy mohou rovněž za osobu povinnou k dani považovat každého, kdo příležitostně uskutečňuje plnění v oblasti činností uvedených v odstavci 2, zejména pak některé z následujících:

a) poskytování budov nebo jejich částí před jejich prvním obydlím a pozemků, na nichž stojí; členské státy mohou stanovit podmínky pro použití tohoto kritéria na přestavbu budov a vymezit výraz „pozemky, na nichž stojí“.

Členské státy mohou uplatnit jiná kritéria než první obydlí, jako například dobu uplynulou ode dne dokončení budovy do dne prvního poskytnutí nebo dobu uplynulou ode dne prvního obydlí do dne dalšího poskytnutí, pokud tato období nepřekračují dobu pěti, popřípadě dvou let.

„Budovou“ se rozumí jakákoliv stavba pevně spojená se zemí;

b) poskytnutí stavebního pozemku.

„Stavebním pozemkem“ se rozumí jakýkoliv neupravený nebo upravený pozemek, který jako stavební pozemek vymezují členské státy.

4. Použitím slova „samostatně“ v odstavci 1 se vylučují z povinnosti odvádět daň zaměstnanci a další osoby, váže-li je k zaměstnavateli pracovní smlouva nebo jiný právní svazek, který zakládá vztah zaměstnavatele a zaměstnance v oblasti pracovních podmínek a odměňování zaměstnance a odpovědnosti zaměstnavatele.

S výhradou konzultací podle článku 29 může každý členský stát považovat za jedinou osobu povinnou k dani osoby, které jsou usazeny na území určité země a které jsou sice právně nezávislé, avšak navzájem jsou úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami.

5. Státy, kraje, obce a jiné veřejnoprávní subjekty se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné správy, a to i tehdy, vybírají-li v souvislosti s těmito činnostmi nebo plněními dávky, poplatky, příspěvky či platby.

Vykonávají-li takové činnosti nebo plnění, považují se nicméně za osoby povinné k dani v souvislosti s těmito činnostmi či plněními, vedlo-li by jejich nepodléhání dani k výraznému narušení hospodářské soutěže.

V každém případě se tyto subjekty považují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi uvedenými v příloze D, nejsou-li tyto činnosti prováděny v zanedbatelné míře.

Členské státy mohou považovat činnosti těchto subjektů, které jsou osvobozeny od daně podle článku 13 nebo 28, za činnosti, které vykonávají jako orgány veřejné správy.

věcí, které mu zákazník k tomuto účelu svěřil, bez ohledu na to, zda zhotovitel sám obstaral nějakou část materiálu použitého ke zhotovení;

b) předání určitých stavebních prací.

HLAVA V

ZDANITELNÁ PLNĚNÍ

Článek 5

Dodání zboží

1. Výrazem „dodání zboží“ se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.

2. Za hmotný majetek se považují rovněž elektrický proud, plyn, teplo, chlazení a pod.

3. Členské státy mohou za hmotný majetek považovat rovněž:

- a) určitá práva k nemovitostem;
- b) věcná práva, která poskytují držiteli užívací právo k nemovitosti;
- c) akcie nebo podíly rovnocenné akciím, které držiteli poskytují právně nebo fakticky vlastnické právo nebo právo držby nemovitosti či její části.

4. Rovněž následující dodání se považují za dodání ve smyslu odstavce 1:

- a) převod vlastnictví k majetku za náhradu nebo protiplnění na základě úředního příkazu nebo zákona;
- b) skutečné předání zboží na základě smlouvy o nájmu zboží na dobu určitou nebo o prodeji zboží s odložením platby, v níž je stanoveno, že za obvyklých okolností bude vlastnictví převedeno nejpozději k okamžiku zaplacení poslední splátky;
- c) převod zboží podle smlouvy, podle níž se vyplácí provize z koupe nebo prodeje.

5. Členské státy mohou považovat rovněž následující dodání za dodání ve smyslu odstavce 1:

- a) dodání zboží zhotoveného na základě smlouvy o dílo, tj. dodání zhotovitelem zákazníkovi movitého předmětu vytvořeného nebo sestaveného zhotovitelem z materiálu nebo

6. Použije-li osoba povinná k dani zboží, které tvoří součást jejího obchodního jmění, pro svou soukromou potřebu nebo pro potřebu svých zaměstnanců anebo poskytne-li toto zboží bezplatně, popřípadě obecněji řečeno použije-li takové zboží k jiným účelům než pro potřebu svého podniku a daň z přidané hodnoty z dotyčného zboží nebo jeho části přitom byla plně nebo zčásti odpočitatelná, považuje se takové použití za dodání za protiplnění. Je-li však zboží použito jako vzorky nebo jako dárky malé hodnoty pro potřeby podniku osoby povinné k dani, nepovažuje se to za dodání za protiplnění.

7. Členské státy mohou považovat za dodání za protiplnění:

- a) použití zboží osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, bylo-li toto zboží vyrobeno, postaveno, vytěženo, zpracováno, zakoupeno nebo dovezeno v rámci tohoto podnikání a jestliže by daň z přidané hodnoty z tohoto zboží nebyla plně odpočitatelná, kdyby bylo pořízeno od jiné osoby povinné k dani;
- b) použití zboží osobou povinnou k dani pro účely nezdanitelného plnění, stala-li se daň z přidané hodnoty z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelnou při jeho pořízení nebo při jeho použití v souladu s písmenem a);
- c) s výjimkou případů zmíněných v odstavci 8 ponechání si zboží osobou povinnou k dani nebo jejím právním nástupcem, ukončí-li výkon zdanitelné hospodářské činnosti, přičemž daň z přidané hodnoty z tohoto zboží se stala plně nebo zčásti odpočitatelnou při jeho pořízení nebo při jeho použití podle písmene a).

8. Je-li převáděn souhrn aktiv nebo jejich části za protiplnění nebo bez něj nebo jako vklad do obchodní společnosti, mohou mít členské státy za to, že nedošlo k dodání zboží, a v takovém případě se příjemce považuje za právního nástupce převodce. Bude-li to vhodné, mohou členské státy přijmout opatření nezbytná k tomu, aby zabránily narušení hospodářské soutěže v případech, kdy příjemce není osobou plně povinnou k dani.

Článek 6

Poskytování služeb

1. „Poskytováním služeb“ se rozumí jakékoliv plnění, které není dodáním zboží ve smyslu článku 5.

Taková plnění mohou mezi jiným zahrnovat:

- postoupení nehmotného majetku bez ohledu na to, zda je vázán na určitý písemný doklad či nikoli,
- závazek zdržet se určitého jednání nebo snášet určité jednání či situaci,
- poskytování služeb na základě úředního příkazu nebo zákona.

2. Za poskytování služeb za protiplnění se považují:

- a) využívání zboží, které tvoří součást aktiv podniku, pro soukromou potřebu osoby povinné k dani nebo pro potřebu jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro potřebu jejího podniku, je-li přitom daň z přidané hodnoty z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelná;
- b) poskytování služeb, které bezplatně provádí osoba povinná k dani pro svou soukromou potřebu nebo potřebu svých zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro potřebu svého podniku.

Členské státy se mohou odchýlit od ustanovení tohoto odstavce s podmínkou, že toto odchýlení nepovede k narušení hospodářské soutěže.

3. Aby zabránily narušení hospodářské soutěže, mohou členské státy za předpokladu provedení konzultací podle článku 29 považovat za poskytnutí služeb za protiplnění služby, které poskytuje osoba povinná k dani pro potřebu svého podniku, pokud by daň z přidané hodnoty z takových služeb nebyla plně odpočitatelná, kdyby byly poskytnuty jinou osobou povinnou k dani.

4. Jestliže se osoba povinná k dani podílí na poskytování služeb a jedná přitom vlastním jménem, avšak na účet jiné osoby, má se za to, že obdržela i poskytla tyto služby sama.

5. Ustanovení čl. 5 odst. 8 se stejným způsobem vztahuje i na poskytování služeb.

Článek 7

Dovoz

Výrazem „dovoz zboží“ se rozumí vstup zboží do tuzemska, jak je vymezeno v článku 3.

HLAVA VI

MÍSTO ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ

Článek 8

Dodání zboží

1. Za místo dodání zboží se považuje:

- a) je-li zboží odesíláno nebo přepravováno dodavatelem nebo osobou, které je dodáváno, anebo třetí osobou: místo, kde se zboží nachází v době, kdy se začíná uskutečňovat přeprava nebo odeslání zboží k osobě, které má být dodáno. Je-li zboží instalováno nebo smontováno dodavatelem nebo na jeho účet, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, považuje se za místo dodání místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno. Je-li zboží instalováno nebo smontováno v jiné zemi než v zemi dodavatele, učiní členský stát, do něž se zboží dováží, všechny nezbytné kroky k zamezení dvojího zdanění v tomto státě;
- b) není-li zboží odesíláno ani přepravováno: místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) nachází-li se místo, kde se přeprava nebo odeslání zboží začíná uskutečňovat, v jiné zemi než té, do níž se zboží dováží, má se za to, že místo dodání zboží dovozcem, jak jej vymezuje čl. 21 bod 2, a místo případných následných dodání se nacházejí v zemi, do níž se zboží dováží.

Článek 9

Poskytování služeb

1. Za místo poskytování služby se považuje místo, kde má poskytovatel sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, z níž službu poskytuje, a nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má trvalé bydliště, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje.

2. Nicméně:

- a) za místo poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti včetně služeb realitních kanceláří a odhadců nemovitostí a služeb při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou služby architektů a stavebního dozoru, se považuje místo, kde se nemovitost nachází;
- b) za místo poskytování přepravních služeb se považuje místo, kde se přeprava uskutečňuje, s přihlédnutím k pokrytým vzdálenostem;

c) za místo poskytování služeb souvisejících s:

- kulturními, uměleckými, sportovními, vědeckými, vzdělávacími, zábavními nebo podobnými činnostmi včetně činnosti organizátorů takových činností a případně též poskytování vedlejších souvisejících služeb,
- vedlejšími přepravními službami jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobné služby,
- oceňováním movitého hmotného majetku,
- pracemi na movitém hmotném majetku,

se považuje místo, kde jsou tyto služby skutečně poskytovány;

d) při nájmu movitého hmotného majetku, s výjimkou všech forem dopravy, který nájemce vyveze z jednoho členského státu za účelem jeho využití v jiném členském státě, se za místo poskytování služby považuje místo využití;

e) za místo poskytování následujících služeb, jsou-li poskytovány zákazníkům usazeným mimo Společenství, nebo osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako dodavatel, se považuje místo, kde má zákazník sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, pro kterou je služba poskytována, a nemá-li takové ústředí či provozovnu, místo, kde má trvalé bydliště, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje:

- převody a poskytnutí autorských práv, patentů, licencí, ochranných známek a podobných práv,
- propagační služby,
- služby poradců, techniků, poradenských organizací, advokátů, účetních a další podobné služby, jakož i zpracování dat a poskytování informací,
- závazek zcela nebo zčásti nevykonávat podnikatelskou činnost nebo neuplatňovat právo uvedené v tomto písmenu e),
- bankovní, finanční a pojišťovací operace včetně zajištění, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
- poskytování zaměstnanců,
- služby zprostředkovatelů, kteří jednají jménem a na účet třetích osob, poskytují-li služby citované v tomto písmenu e).

3. K zamezení dvojího zdanění, nezdanění nebo narušení hospodářské soutěže mohou členské státy v souvislosti s poskytováním služeb uvedených v odst. 2 písm. e) a v souvislosti s nájmem movitého hmotného majetku považovat:

- a) místo poskytování služeb, které by se podle tohoto článku nacházelo v tuzemsku, za místo nacházející se mimo Společenství, pokud ke skutečnému využití a převzetí služeb dochází mimo Společenství;
- b) místo poskytování služeb, které by se podle tohoto článku nacházelo mimo Společenství, za místo nacházející se v tuzemsku, pokud ke skutečnému využití a převzetí služeb dochází v tuzemsku.

HLAVA VII

USKUTEČNĚNÍ ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ A DAŇOVÁ POVINNOST

Článek 10

1. a) „Uskutečněním zdanitelného plnění“ se rozumí situace, při níž se naplňují právní podmínky pro vznik daňové povinnosti.

b) „Daňovou povinností“ se rozumí povinnost odvést daň, jejíž splnění mohou finanční orgány k určitému dni na základě zákona požadovat od daňového dlužníka bez ohledu na skutečnost, že úhrada daně může být odložena.

2. Zdanitelné plnění se uskuteční a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby. Dodání zboží jiného, než které je uvedeno v čl. 5 odst. 4 písm. b), a poskytování služeb, na něž navazují postupná vyúčtování nebo postupné platby, se považují za uskutečněná okamžikem, kdy uplyne období, na které se tato zúčtování nebo platby vztahují.

Má-li však být platba provedena na účet ještě před dodáním zboží nebo poskytnutím služby, vzniká daňová povinnost z přijaté částky převzetím platby.

Odchylně od výše uvedených ustanovení mohou členské státy stanovit, že v případě určitých plnění a některých kategorií osob povinných k dani vznikne daňová povinnost:

- nejpozději vystavením faktury nebo dokladu sloužícího jako faktura, nebo
- nejpozději přijetím platby ceny, nebo

— není-li vystavena faktura nebo doklad sloužící jako faktura, nebo je-li vystavena pozdě, v určité době ode dne uskutečnění zdanitelného plnění.

3. Při dovozu zboží se zdanitelné plnění uskuteční a daňová povinnost vzniká v okamžiku, kdy zboží vstoupí do tuzemska ve smyslu článku 3.

Podléhá-li dovážené zboží clu, zemědělským dávkám nebo poplatkům s rovnocenným účinkem zavedeným v rámci některé společné politiky, mohou členské státy vázat den uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku daňové povinnosti na rozhodnou skutečnost stanovenou pro tyto dávky Společenství.

Není-li dovážené zboží podrobeno žádné z těchto poplatků Společenství, mohou členské státy k určení dne uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku daňové povinnosti použít platné předpisy týkající se cel.

Je-li zboží při dovozu propuštěno do některého z režimů uvedených v čl. 16 odst. 1 bodu A nebo do režimu tranzitu nebo dočasného použití, zdanitelné plnění se uskuteční a daňová povinnost vznikne teprve tehdy, kdy zboží opustí tyto režimy a je navrženo k propuštění pro domácí spotřebu.

HLAVA VIII

ZÁKLAD DANĚ

Článek 11

A. V tuzemsku

1. Základem daně je:

- při dodání zboží a poskytování služeb jiných než těch, které jsou uvedeny dále v písm. b), c) a d), vše, co představuje protiplateb, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od kupujícího, zákazníka nebo třetí strany za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby včetně dotací přímo vázaných na cenu takového dodání zboží nebo poskytnutí služby;
- při dodáních zboží uvedených v čl. 5 odst. 6 a 7 kupní cena zboží nebo podobného zboží, a nelze-li ji určit, výrobní cena stanovená k okamžiku dodání;
- při poskytování služeb uvedených v čl. 6 odst. 2 výše výdajů na poskytování služeb vynaložených osobou povinnou k dani;
- při poskytování služeb uvedených v čl. 6 odst. 3 obvyklá cena poskytovaných služeb.

„Obvyklou cenou“ služby se rozumí částka, kterou by musel zákazník, nacházející se na obchodním stupni, na němž je služba poskytována, zaplatit v podmínkách volné hospodářské soutěže nezávislému poskytovateli v tuzemsku v době, kdy je služba poskytována, aby obdržel dotyčnou službu.

2. Základ daně zahrnuje:

- daně, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné daně z přidané hodnoty;
- doplňkové výdaje, jako jsou provize, náklady na balení, přepravu a pojištění, které účtuje dodavatel zboží nebo poskytovatel služby k tíži kupujícího nebo zákazníka. Členské státy mohou považovat výdaje zahrnuté do samostatné dohody za doplňkové výdaje.

3. Základ daně nezahrnuje:

- snížení ceny v podobě slevy za platbu předem;
- slevy a rabaty poskytnuté zákazníkovi a zaúčtované v okamžiku dodání či poskytnutí;
- částky, které osoba povinná k dani obdržela od svého kupujícího nebo zákazníka na úhradu výdajů zaplacených jménem a na účet kupujícího nebo zákazníka a které zanesla do svého účetnictví jako průběžné položky. Osoba povinná k dani musí prokázat skutečnou výši těchto výdajů a nesmí si odpočíst žádnou daň, která byla z těchto plnění vyměřena.

B. Dovoz zboží

1. Základem daně je:

- cena, kterou zaplatil nebo má zaplatit dovozce, je-li tato cena jediným protiplatebem ve smyslu části A odst. 1 písm. a);
- obvyklá cena, není-li cena zaplacená nebo není-li cena, kterou zaplatil nebo má zaplatit dovozce, jediným protiplatebem za dovážené zboží.

„Obvyklou cenou“ dováženého zboží se rozumí částka, kterou by musel dovozce, nacházející se na obchodním stupni, na němž se dovoz uskutečňuje, zaplatit v podmínkách volné hospodářské soutěže nezávislému dodavateli v zemi, z níž je zboží dováženo, v době vzniku daňové povinnosti, aby obdržel dotyčné zboží.

2. Členské státy mohou za základ daně přijmout hodnotu stanovenou nařízením (EHS) č. 803/68 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 6.

3. Základ daně zahrnuje následující položky, nejsou-li dosud zahrnuty:

- a) daně, cla, dávky a další poplatky splatné mimo dovážející zemi, jakož i ty, které jsou splatné při dovozu, s výjimkou daně z přidané hodnoty, jež má být vyměřena;
- b) doplňkové výdaje, jako jsou provize, náklady na balení, přepravu a pojištění, vzniklé až do dosažení prvního místa určení v tuzemsku.

„Prvním místem určení“ se rozumí místo uvedené v náložném listě nebo jiném přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážející země. Není-li takový údaj k dispozici, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení nákladu v dané zemi.

Členské státy mohou rovněž zahrnout do základu daně výše zmíněné doplňkové výdaje, jestliže vyplývají z přepravy na jiné místo určení, je-li toto místo v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění známo.

4. Základ daně nezahrnuje položky uvedené v části A odst. 3 písm. a) a b).

5. Bylo-li zboží dočasně vyvezeno a je dováženo zpět poté, co bylo v zahraničí opravováno, zpracovááno, upravováno, sestavováno nebo opracovááno, a zpětný dovoz přitom není osvobozen od daně podle čl. 14 odst. 1 písm. f), učiní členské státy kroky potřebné k zajištění toho, aby s tímto zbožím bylo pro účely daně z přidané hodnoty zacházeno stejným způsobem, jako kdyby byla výše zmíněná plnění provedena v tuzemsku.

C. Různá ustanovení

1. Je-li zaplacení ceny zrušeno nebo odmítnuto, je-li cena zcela nebo zčásti nezaplacena nebo je-li snížena po uskutečnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, základ daně se přiměřeně sníží za podmínek stanovených členskými státy.

Členské státy se mohou nicméně odchýlit od tohoto pravidla v případě celkového nebo částečného nezaplacení ceny.

2. Jsou-li údaje potřebné pro stanovení základu daně vyjádřeny v jiné měně než měně členského státu, v němž je daň vyměřována, určí se směnný kurz v souladu s článkem 12 nařízení (EHS) č. 803/68.

3. U nákladů na vratné obaly mohou členské státy:

- buď tyto náklady vyjmout ze základu daně a přijmout opatření nezbytná k tomu, aby byla dotyčná částka upravena, nebudou-li obaly vráceny,
- nebo tyto náklady zahrnout do základu daně a přijmout opatření nezbytná k tomu, aby byla dotyčná částka upravena, budou-li obaly skutečně vráceny.

HLAVA IX

SAZBY

Článek 12

1. Na zdanitelná plnění se vztahuje sazba platná v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění. Nicméně:

- a) v případech uvedených v čl. 10 odst. 2 druhém a třetím pododstavci se použije sazba platná v okamžiku vzniku daňové povinnosti;
- b) v případech uvedených v čl. 10 odst. 3 druhém a třetím pododstavci se použije sazba platná v okamžiku podání žádosti o propuštění zboží do volného oběhu.

2. Při změnách sazeb mohou členské státy:

- provést úpravy v případech uvedených v odst. 1 písm. a) s cílem zohlednit sazbu platnou v okamžiku, kdy bylo zboží dodáno nebo služby poskytnuty,

- přijmout veškerá vhodná přechodná opatření.

3. Každý členský stát určí základní sazbu daně z přidané hodnoty jako procentní podíl základu daně a tato sazba bude stejná pro dodání zboží i pro poskytování služeb.

4. V určitých případech může dodání zboží nebo poskytování služeb podléhat zvýšené nebo snížené sazbě. Každá snížená sazba bude stanovena tak, že výše daně z přidané hodnoty vyplývající z jejího použití bude taková, aby to obvykle umožnilo odpočet celé daně z přidané hodnoty odpočitatelné podle článku 17.

5. Na dovoz zboží se použije ta sazba, která se použije na dodání obdobného zboží v tuzemsku.

HLAVA X

OSVOBOZENÍ OD DANĚ

Článek 13

Osvobození od daně v tuzemsku

A. Osvobození určitých činností ve veřejném zájmu

1. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, osvobodí členské státy od daně následující plnění, a to za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto osvobození a k zamezení jakýchkoli daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu:

- a) poskytování služeb, vyjma přepravu cestujících a telekomunikační služby, veřejnými poštami a dodání zboží, které s těmito službami souvisí;
- b) poskytování nemocniční a lékařské péče a s ním úzce související činnosti prováděné veřejnoprávními subjekty nebo za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů, dále nemocnicemi, léčebnými nebo diagnostickými ústavami a dalšími řádně uznanými zařízeními téže povahy;
- c) poskytování péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání, jak jsou vymezeny v dotčeném členském státě;
- d) dodávání lidských orgánů, krve a mléka;
- e) poskytování služeb zubními technikami při výkonu jejich povolání a dodávání zubních náhrad zubními lékaři a zubními technikami;
- f) služby, které svým členům poskytují nezávislá seskupení osob, jejichž činnost není předmětem daně z přidané hodnoty nebo je od ní osvobozena, a které jsou přímo nezbytné k tomu, aby tito členové mohli vykonávat uvedenou činnost, vyžadují-li tato seskupení od svých členů výlučně náhradu přesně odpovídající jejich podílu na společných výdajích, za podmínky, že takové osvobození od daně není způsobilé narušit hospodářskou soutěž;
- g) poskytování služeb a dodání zboží úzce související se sociální péčí nebo sociálním zabezpečením včetně služeb poskytovaných domovy důchodců, veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy;
- h) poskytování služeb a dodání zboží úzce související s ochranou dětí a mládeže veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy;

- i) výchova a školské nebo vysokoškolské vzdělávání dětí a mládeže, odborný výcvik nebo rekvalifikace, jakož i poskytování služeb a dodání zboží s nimi úzce související, veřejnoprávními subjekty s tímto posláním nebo jinými subjekty, jejichž cíle dotyčné členské státy uznávají za podobné;
 - j) poskytování školského nebo vysokoškolského vyučování soukromými učiteli;
 - k) poskytování pracovníků náboženskými nebo filozofickými institucemi k výkonu činností uvedených v písmenech b), g), h) a i) tohoto článku a za účelem duchovní péče;
 - l) poskytování služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího, která uskutečňují neziskové organizace politické, odborářské, náboženské, vlastenecké, filozofické, filantropické nebo občanské povahy pro vlastní členy náhradou za členský příspěvek podle svých vnitřních pravidel, a to za podmínky, že takové osvobození od daně není způsobilé narušit hospodářskou soutěž;
 - m) poskytování určitých služeb, které úzce souvisejí se sportem nebo tělesnou výchovou a které poskytují neziskové organizace osobám účastnícím se sportovních akcí nebo tělesné výchovy;
 - n) poskytování určitých kulturních služeb a dodání zboží úzce s nimi souvisejícího veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty uznanými dotyčnými členskými státy;
 - o) poskytování služeb a dodání zboží subjekty, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle výše uvedených písmen b), g), h), i), l), m) a n), při akcích pořádaných za účelem shromáždování finančních prostředků výhradně pro jejich vlastní účely, a to za podmínky, že takové osvobození od daně není způsobilé narušit hospodářskou soutěž. Členské státy mohou zavést jakákoli nezbytná omezení, zejména pokud jde o počet akcí nebo výši příjmů zakládajících nárok na osvobození od daně;
 - p) poskytování dopravních služeb nemocným nebo zraněným osobám řádně oprávněnými osobami za použití vozidel zvlášť zkonstruovaných k tomuto účelu;
 - q) činnosti veřejnoprávního rozhlasu a televize s výjimkou činností obchodní povahy.
2. a) Členské státy mohou vázat v jednotlivých případech osvobození jiných než veřejnoprávních subjektů od daně podle odst. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n) tohoto článku na jednu či více z těchto podmínek:

- dotyčné subjekty nesmějí systematicky sledovat zisk jako svůj cíl a jakýkoliv případný zisk nesmí být rozdělen, nýbrž určen k pokračování nebo zlepšení poskytovaných služeb,
- musí být řízeny a spravovány v zásadě na základě dobrovolnosti osobami, které nemají přímý či nepřímý zájem samy ani cizím prostřednictvím na výsledcích dotyčné činnosti,
- musí uplatňovat ceny schválené příslušnými veřejnými úřady nebo ceny, které takto schválené ceny nepřekračují, a u služeb nepodléhajících schválení uplatňovat nižší ceny, než za podobné služby uplatňují obchodní podniky povinné k dani z přidané hodnoty,
- osvobození od daně nesmí být způsobilé narušit hospodářskou soutěž, například znevýhodňovat obchodní podniky povinné k dani z přidané hodnoty.

b) Poskytování služeb nebo dodání zboží nebude osvobozeno od daně podle odst. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n) tohoto článku, jestliže:

- není nezbytné pro poskytnutí plnění osvobozeného od daně,
- jejich základním účelem je získání dodatečného příjmu pro subjekt poskytáváním plnění, která jsou v přímém soutěžním vztahu s plněními poskytovanými obchodními podniky povinnými k dani z přidané hodnoty.

B. Ostatní případy osvobození

Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, osvobodí členské země od daně následující plnění, a to za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto osvobození a k zamezení jakýchkoli daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu:

a) pojišťovací a zajišťovací operace včetně souvisejících služeb poskytovaných pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty;

b) pacht nebo nájem nemovitého majetku kromě:

1. poskytování ubytování, jak je vymezují právní předpisy členských států, v rámci hotelnictví nebo v odvětví s podobnou funkcí včetně poskytování ubytování v prázdninových táborech a na místech upravených k využívání jako tábořiště,

2. nájmu prostor a míst k parkování vozidel,
3. nájmu trvale instalovaného zařízení a strojů,
4. nájmu bezpečnostních schránek.

Členské státy mohou stanovit další vynětí z oblasti působnosti těchto osvobození od daně;

c) dodání zboží zcela použitého na činnost, která je osvobozena od daně podle tohoto článku nebo podle čl. 28 odst. 3 písm. b), pokud toto zboží nezaložilo nárok na odpočet daně, nebo dodání zboží, při jehož pořízení nebo výrobě se v souladu s čl. 17 odst. 6 daň z přidané hodnoty nestala odpočitatelnou;

d) tyto operace:

1. poskytnutí a sjednání úvěru a správa úvěru osobou, která jej poskytla,
 2. sjednání nebo převzetí závazků, ručení a jiných jistot a záruk, jakož i správa úvěrových záruk osobou, která úvěr poskytuje,
 3. operace včetně sjednání týkající se vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, dluhů, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, s výjimkou vymáhání dluhů,
 4. operace včetně sjednání týkající se oběživa, bankovek a mincí používaných jako zákonné platidlo, kromě sběratelských předmětů; za „sběratelské předměty“ se v této souvislosti považují zlaté, stříbrné nebo jiné kovové mince anebo bankovky, které se obvykle nepoužívají jako zákonné platidlo nebo které jsou předmětem numismatického zájmu,
 5. operace včetně sjednání a vyjma řízení a správu v oblasti akcií, podílů na společnostech nebo sdruženích, dlužních úpisů a jiných cenných papírů, kromě:
 - dokladů zakládajících právní nárok na zboží,
 - práv nebo cenných papírů uvedených v čl. 5 odst. 3,
 6. spravování zvláštních investičních fondů, jak je vymezují členské státy;
- e) dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb na území státu, kolků a dalších podobných cenin za nominální hodnotu;

- f) sázky, loterie a další formy her za podmínek a omezení stanovených jednotlivými členskými státy;
- g) dodání budov nebo jejich částí a pozemků, na nichž stojí, kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 3 písm. a);
- h) dodání nezastavěného pozemku kromě stavebního pozemku ve smyslu čl. 4 odst. 3 písm. b).

C. Volba

Členské státy mohou poskytnout osobám povinným k dani možnost volby zdanění v případě:

- a) nájmu a pachtu nemovitého majetku;
- b) plnění uvedených v části B písm. d), g) a h) tohoto článku.

Členské státy mohou omezit rozsah možnosti volby a stanovit podrobně způsob jejího uplatňování.

Článek 14

Osvobození od daně při dovozu

1. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, osvobodí členské státy od daně následující plnění, a to za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto osvobození a k zamezení jakýchkoli daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu:

- a) konečný dovoz zboží, jehož dodání osobou povinnou k dani by v tuzemsku bylo za všech okolností osvobozeno od daně;
- b) dovoz zboží navrženého k propuštění do tranzitního režimu;
- c) dovoz zboží navrženého k propuštění do režimu dočasného použití, vztahuje-li se na takové zboží osvobození od cla nebo vztahovalo-li by se na ně takové osvobození, kdyby bylo dovezeno ze třetí země;
- d) konečný dovoz zboží, vztahuje-li se na ně osvobození od cla jiné, než jaké stanoví společný celní sazebník, nebo vztahovalo-li by se na ně takové osvobození, kdyby bylo dovezeno ze třetí země. Členské státy nemusí nicméně poskytnout osvobození od daně, pokud by mohlo mít závažný dopad na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu;

e) zpětný dovoz zboží v tom stavu, v jakém bylo vyvezeno, osobou, která zboží vyvezla, vztahuje-li se na ně osvobození od cla nebo vztahovalo-li by se na ně takové osvobození, kdyby bylo dovezeno ze třetí země;

f) zpětný dovoz movitého hmotného majetku osobou, která jej vyvezla, nebo jinou osobou na její účet, byly-li na tomto majetku v jiném členském státě vykonány práce, které byly zdaněny, aniž by se na ně vztahovalo osvobození od daně nebo vrácení daně;

g) dovoz zboží:

— v rámci diplomatických a konzulárních vztahů, vztahuje-li se na ně osvobození od cla nebo vztahovalo-li by se na ně takové osvobození, kdyby bylo dovezeno ze třetí země,

— uskutečněný mezinárodními organizacemi, které uznávají za mezinárodní organizace úřady hostitelské země, nebo členy těchto organizací v rámci omezení a v souladu s podmínkami upravenými mezinárodními úmluvami zakládajícími tyto organizace, popřípadě dohodami o umístění jejich sídla,

— na území členských států, které jsou stranami Severoatlantické smlouvy, uskutečněný ozbrojenými silami jiných států, které jsou stranami této smlouvy, pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí;

h) dovoz produktů rybolovu v nezměněném stavu nebo po konzervaci za účelem uvedení na trh, které dosud nebyly dodány, uskutečněný podniky mořského rybolovu do přístavu;

i) poskytnutí služeb v souvislosti s dovozem zboží, je-li hodnota těchto služeb zahrnuta do základu daně v souladu s čl. 11 částí B odst. 3 písm. b);

j) dovoz zlata centrálními bankami.

2. Komise předloží Radě při nejbližší příležitosti návrhy směřující ke stanovení daňových pravidel Společenství, která upřesní rozsah osvobození od daně uvedených v odstavci 1, a prováděcích pravidel k nim.

Než tato pravidla vstoupí v platnost, mohou členské státy:

— ponechat v účinnosti vlastní vnitrostátní předpisy k záležitostem, které se týkají výše uvedených ustanovení,

- upravit své vnitrostátní předpisy tak, aby bylo minimalizováno narušení hospodářské soutěže a zejména zamezeno nezdanění nebo dvojímu zdanění daní z přidané hodnoty uvnitř Společenství,
- uplatnit jakékoli správní postupy, které budou považovat za nejvhodnější pro dosažení osvobození od daně.

Členské státy oznámí Komisi opatření, která přijaly nebo přijímají podle předchozích ustanovení, a Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 15

Osvobození vývozu a obdobných plnění a mezinárodní přepravy od daně

Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, osvobodí členské státy od daně následující plnění, a to za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto osvobození a k zamezení jakýchkoli daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu:

1. dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno na místo určení nacházející se mimo tuzemsko, jak je vymezeno v článku 3, prodávajícím nebo na jeho účet;
2. dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno na místo určení nacházející se mimo tuzemsko, jak je vymezeno v článku 3, kupujícím neusazeným v tuzemsku nebo na jeho účet, s výjimkou zboží přepravovaného samotným kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí či letadel, popřípadě jiného dopravního prostředku pro soukromé použití;
3. poskytnutí služeb sestávajících z práce na movitém majetku, který byl pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku, jak je vymezeno v článku 3, a odeslán nebo přepraven mimo tuzemsko osobou, která tyto služby poskytuje, nebo jejím zákazníkem, který není usazen v tuzemsku, popřípadě na účet některé z těchto osob;
4. dodání zboží pro zásobování lodí:
 - a) užívaných k plavbě po volném moři a přepravujících cestující za úplatu nebo užívaných k obchodní či průmyslové činnosti nebo k rybolovu,
 - b) užívaných k poskytování záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, v tomto případě však s výjimkou dodávek palubních zásob,
5. dodání, úpravu, opravu, údržbu a nájem námořních lodí uvedených v odst. 4 písm. a) a b) a dodání, nájem, opravu a údržbu zařízení — včetně rybářského vybavení — které je na těchto lodích instalováno nebo používáno;
6. dodání, úpravu, opravu, údržbu a nájem letadel využívaných leteckými společnostmi, které provozují zejména mezinárodní dopravu za úplatu, a dodání, nájem, opravu a údržbu zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno;
7. dodání zboží při zásobování letadel uvedených v odstavci 6;
8. poskytování služeb jiných než uvedených v odstavci 5 k zabezpečení bezprostředních potřeb námořních lodí uvedených ve zmíněném odstavci nebo bezprostředních potřeb jejich nákladu;
9. poskytování služeb jiných než uvedených v odstavci 6 k zabezpečení bezprostředních potřeb letadel uvedených ve zmíněném odstavci nebo bezprostředních potřeb jejich nákladu;
10. dodání zboží a poskytování služeb:
 - v rámci diplomatických a konzulárních vztahů,
 - mezinárodním organizacím, které uznávají za mezinárodní organizace úřady hostitelské země, nebo členům těchto organizací v rámci omezení a v souladu s podmínkami upravenými mezinárodními úmluvami zakládajícími tyto organizace, popřípadě dohodami o umístění jejich sídla,
 - uskutečněné na území některého členského státu, který je stranou Severoatlantické smlouvy, které jsou určeny pro použití ozbrojenými silami ostatních států, které jsou stranami zmíněné smlouvy, nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

c) válečných, jak jsou vymezeny v položce 89.01 A společného celního sazebníku, pokud opouštějí zemi a směřují do zahraničních přístavů nebo kotvišť.

Členské státy však mohou omezit působnost těchto osvobození od daně, dokud nebudou zavedena daňová pravidla Společenství v této oblasti;

Dokud nebudou přijata daňová pravidla Společenství, stanoví podmínky a meze tohoto osvobození od daně členské státy.

Osvobození od daně se může uskutečnit v podobě vrácení daně;

11. dodání zlata centrálním bankám;

12. zboží dodávané schváleným subjektům, které je vyvážejí do zahraničí v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti. Toto osvobození od daně se může uskutečnit v podobě vrácení daně;

13. poskytování služeb včetně dopravních a doprovodných plnění, avšak vyjma poskytování služeb osvobozené od daně podle článku 13, jsou-li tyto služby přímo vázány na tranzit nebo vývoz zboží nebo na dovoz zboží, na který se vztahují čl. 14 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 16 odst. 1;

14. služby poskytované makléři a jinými zprostředkovateli, kteří jednají jménem a na účet jiné osoby, jsou-li tyto služby součástí plnění uvedených v tomto článku nebo plnění uskutečňovaných mimo tuzemsko, jak je vymezeno v článku 3.

Toto osvobození od daně se nevztahuje na cestovní kanceláře, které poskytují jménem zákazníka a na jeho účet služby uskutečňované v jiném členském státě.

d) vpuštěno do vod nebo přílivového pobřežního pásma uvedeného v článku 4 nařízení (EHS) č. 1496/68 ⁽⁴⁾,

e) propuštěno do režimu uskladňování v jiném než celním skladu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku;

B. dodání zboží lodní nebo pozemní dopravou na místa uvedená v bodu A a poskytování služeb s tím spojené;

C. dodání zboží a poskytování služeb v místech uvedených v bodu A, pokud stále podléhají režimu tam uvedenému;

D. dodání zboží stále podléhajícího režimu tranzitu nebo dočasného použití, blíže určenému v čl. 14 odst. 1 písm. b) a c) a poskytování služeb s tím spojené.

2. S výhradou konzultací podle článku 29 mohou členské státy rozhodnout, že osvobodí od daně dovoz a dodání zboží osobě povinné k dani, která hodlá toto zboží vyvézt v nezměněném stavu nebo po zpracování, jakož i poskytování služeb spojených s tímto vývozem, a to až do výše rovnající se hodnotě vývozu během předcházejících 12 měsíců.

3. Komise předloží Radě co nejdříve návrh na společná pravidla pro uplatňování daně z přidané hodnoty u plnění uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 16

Zvláštní případy osvobození od daně vztahující se na mezinárodní přepravu zboží

1. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, mohou členské státy s výhradou konzultací podle článku 29 přijímat zvláštní opatření s cílem nepodrobit všechna nebo některá následující plnění dani z přidané hodnoty, pokud ovšem nejsou zaměřena na konečné užití a/nebo spotřebu a pokud výše daně z přidané hodnoty při propuštění pro domácí spotřebu odpovídá výši daně, která by byla splatná, kdyby každé takové plnění bylo zdaněno při dovozu nebo v tuzemsku:

A. dovoz zboží, které má být:

a) předloženo k proclení a případně umístěno do dočasného skladu ve smyslu směrnice 68/312/EHS ⁽¹⁾,

b) umístěno do svobodného celního pásma ve smyslu směrnice 69/75/EHS ⁽²⁾,

c) propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu ve smyslu směrnice 69/74/EHS ⁽³⁾,

HLAVA XI

ODPOČET DANĚ

Článek 17

Vznik a rozsah nároku na odpočet daně

1. Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.

2. Jsou-li zboží a služby použity pro účely jejich zdanitelných plnění, je osoba povinná k dani oprávněna odpočíst od daně, kterou je povinna odvést:

a) daň z přidané hodnoty, která je splatná nebo byla odvedena s ohledem na zboží nebo služby, jež jí byly nebo mají být dodány jinou osobou povinnou k dani;

b) daň z přidané hodnoty, která je splatná nebo byla odvedena s ohledem na dovezené zboží;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 6.8.1968, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 58, 8.3.1969, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. L 58, 8.3.1969, s. 7.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 238, 28.9.1968, s. 1.

- c) daň z přidané hodnoty splatnou podle čl. 5 odst. 7 písm. a) a čl. 6 odst. 3.

3. Členské státy mohou přiznat každé osobě povinné k dani nárok na odpočet nebo vrácení daně z přidané hodnoty uvedený v odstavci 2, je-li zboží a služby použito za účelem:

- a) plnění souvisejících s hospodářskými činnostmi uvedenými v čl. 4 odst. 2, která byla uskutečněna v jiné zemi a na která by se vztahoval nárok na odpočet daně, kdyby byla uskutečněna v tuzemsku;
- b) plnění, která jsou osvobozena od daně podle čl. 14 odst. 1 písm. i), článku 15 a čl. 16 odst. 1 bodů B, C a D a odst. 2;
- c) jakýchkoli plnění osvobozených od daně podle čl. 13 části B písm. a) a d) bodů 1 až 5, je-li zákazník usazen mimo Společenství nebo je-li takové plnění přímo vázáno na zboží určené k vývozu do země mimo Společenství.

4. Rada stanoví pokud možno do 31. prosince 1977 jednomyslně na návrh Komise prováděcí pravidla Společenství upravující vrácení daně v souladu s odstavcem 3 osobám povinným k dani, které nejsou usazeny v tuzemsku. Dokud nevstoupí tato pravidla Společenství v platnost, stanoví členské státy samy způsoby, kterými bude dotyčné vrácení daně uskutečňováno. Není-li osoba povinná k dani usazena na území Společenství, mohou členské státy vrácení daně odmítnout nebo je vázat na splnění dalších podmínek.

5. V případě zboží a služeb, které osoba povinná k dani hodlá použít jak pro plnění, na která se vztahují odstavce 2 a 3 a u nichž je daň z přidané hodnoty odpočitatelná, tak i pro plnění, u nichž daň z přidané hodnoty odpočitatelná není, je odpočitatelný jen podíl daně z přidané hodnoty připadající na hodnotu prvního druhu plnění.

Tento podíl se stanoví v souladu s článkem 19 pro všechna plnění uskutečňovaná osobou povinnou k dani.

Členské státy nicméně mohou:

- a) oprávnit osobu povinnou k dani k tomu, aby si tento podíl stanovila pro každou oblast své činnosti, s podmínkou, že pro každou oblast vede oddělené účetnictví;
- b) zavázat osobu povinnou k dani, aby si tento podíl stanovila pro každou oblast své činnosti a vedla pak pro každou oblast oddělené účetnictví;

- c) oprávnit nebo zavázat osobu povinnou k dani, aby provedla odpočet daně buď pro veškeré zboží a služby, nebo pro některou část;

- d) oprávnit nebo zavázat osobu povinnou k dani, aby provedla odpočet daně podle pravidla stanoveného v prvním pododstavci, tj. z veškerého zboží a služeb použitých při všech plněních tam uvedených;

- e) stanovit, že pokud je daň z přidané hodnoty, jež není osobou povinnou k dani odpočitatelná, zanedbatelná, nepřihlídně se k ní.

6. Nejpozději do čtyř let ode dne, kdy tato směrnice vstoupí v platnost, rozhodne Rada jednomyslně na návrh Komise o tom, jaké výdaje nelze odpočíst od daně z přidané hodnoty. Daň z přidané hodnoty nebude za žádných okolností odpočitatelná z výdajů, které nejsou přísně provozními výdaji, jako například výdaje na luxusní zboží, na zábavu a reprezentaci.

Dokud výše uvedená pravidla nevstoupí v platnost, mohou členské státy zachovat veškerá vynětí obsažená ve svých vnitrostátních předpisech v době vstupu této směrnice v platnost.

7. S výhradou konzultací podle článku 29 může každý členský stát z důvodů hospodářského cyklu zcela nebo zčásti vyloučit ze systému odpočtů veškerý nebo některý investiční majetek či jiný majetek. S cílem zachovat stejné podmínky hospodářské soutěže mohou členské státy místo zamítnutí nároku na odpočet zdaňovat zboží, které osoba povinná k dani sama vyrobila nebo které nakoupila v tuzemsku nebo i dovezla, avšak takovým způsobem, aby tato daň nepřekročila daň z přidané hodnoty, která by byla uplatnitelná při pořízení obdobného zboží.

Článek 18

Pravidla uplatňování nároku na odpočet daně

1. Pro uplatnění nároku na odpočet daně musí osoba povinná k dani:

- a) při odpočtu daně podle čl. 17 odst. 2 písm. a) vlastnit fakturu vystavenou v souladu s čl. 22 odst. 3;
- b) při odpočtu daně podle čl. 17 odst. 2 písm. b) vlastnit dovozní doklad, v němž je uvedena jako příjemce nebo dovozce a který udává nebo umožňuje výpočet výše splatné daně;
- c) při odpočtu daně podle čl. 17 odst. 2 písm. c) splnit náležitosti předepsané jednotlivými členskými státy;

d) je-li žádána, aby zaplatila daň jako zákazník nebo kupující v případech, na které se vztahuje čl. 21 bod 1, splnit náležitosti předepsané jednotlivými členskými státy.

2. Osoba povinná k dani provede odpočet daně tak, že od celkové výše daně z přidané hodnoty splatné za dané zdaňovací období odečte celkovou výši daně, u níž v průběhu téhož období vznikl nárok na odpočet, který může být uplatněn podle odstavce 1.

Členské státy mohou nicméně požadovat, aby v případě osob povinných k dani, které uskutečňují příležitostná plnění, jak jsou vymezena v čl. 4 odst. 3, byl nárok na odpočet uplatněn pouze v okamžiku dodání.

3. Členské státy stanoví podmínky a postup, jímž může být osoba povinná k dani oprávněna k provedení odpočtu daně, který neprovedla v souladu s odstavci 1 a 2.

4. Jestliže za dané zdaňovací období výše přípustného odpočtu daně překročí výši splatné daně, mohou členské státy vrátit daň nebo převést nadměrný odpočet daně do následujícího období v souladu s podmínkami, které samy stanoví.

Členské státy mohou nicméně odmítnout vrácení nadměrného odpočtu daně nebo jeho převedení do dalšího období, jestliže je jeho výše zanedbatelná.

Článek 19

Výpočet odpočitatelného podílu

1. Podíl odpočitatelný podle čl. 17 odst. 5 prvního pododstavce je dán zlomkem, který má:

- v čitateli celkovou výši ročního obrátu vztahujícího se k plněním, u nichž je daň z přidané hodnoty odpočitatelná podle čl. 17 odst. 2 a 3, bez daně z přidané hodnoty,
- ve jmenovateli celkovou výši ročního obrátu vztahujícího se k plněním zahrnutým do čitatele a plněním, u nichž není daň z přidané hodnoty odpočitatelná, bez daně z přidané hodnoty. Členské státy mohou do jmenovatele rovněž zahrnout celkovou výši dotací kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 11 části A odst. 1 písm. a).

Podíl se stanoví ročně a definuje se jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento.

2. Odchylně od odstavce 1 se z výpočtu odpočitatelného podílu vylučuje výše obrátu vztahující se k dodáním investičního majetku, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku. Rovněž se vylučuje výše obrátu vztahující se k plněním uvedeným v čl. 13 části B písm. d), jsou-li to příležitostná plnění, a dále vztahující se k příležitostným operacím s nemovitostmi a příležitostným finančním operacím. Uplatní-li členské státy možnost volby danou čl. 20 odst. 5 a nebudou požadovat opravu daně vzhledem k investičnímu majetku, mohou k prodeji investičního majetku přihlídnout při výpočtu odpočitatelného podílu.

3. Prozatímním ročním podílem je podíl vypočtený na základě plnění v předchozím roce. Neexistují-li plnění, z nichž by bylo možné vycházet, nebo jsou-li tato plnění svou výší zanedbatelná, odhadne odpočitatelný podíl prozatímně osoba povinná k dani pod dohledem finančních orgánů na základě vlastního výhledu. Členské státy mohou nicméně zachovat stávající předpisy.

Odpočty daně provedené na základě prozatímního ročního podílu se opraví, jakmile se v průběhu následujícího roku stanoví konečný podíl.

Článek 20

Oprava odpočtů

1. Původní odpočet se opraví postupy stanovenými členskými státy, zejména:

- a) je-li odpočet daně vyšší nebo nižší, než na jaký měla osoba povinná k dani nárok;
- b) jestliže se od odevzdání daňového přiznání změnila okolnosti zohledněné při výpočtu výše odpočtu, zejména byly-li zrušeny některé koupě nebo byla-li získána některá snížení ceny; oprava se však neprovede u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, ani při zničení, ztrátě či krádeži majetku, které byly řádně doloženy nebo potvrzeny, ani při použití prostředků na dárky malé hodnoty a poskytnutí vzorků blíže určených v čl. 5 odst. 6. Členské státy mohou nicméně vyžadovat opravu u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, a u krádeží.

2. U investičního majetku se oprava rozloží na pět let včetně roku, kdy bylo zboží pořízeno nebo vyrobeno. Roční oprava se provede jen v rozsahu jedné pětiny daně uvalené na zboží. Oprava se provádí na základě změn poměru mezi nárokem na odpočet daně v následujících letech a nárokem na odpočet daně za rok, v němž bylo zboží pořízeno nebo vyrobeno.

Odchylně od předchozího pododstavce mohou členské státy provádět opravu na základě období plných pěti let, počítáno od okamžiku, kdy bylo zboží poprvé použito.

U nemovitého majetku, který byl pořízen jako investiční majetek, může být opravné období prodlouženo až na deset let.

3. Při dodání investičního majetku v průběhu opravného období se má za to, že je až do uplynutí opravného období využíván osobou povinnou k dani pro některou její hospodářskou činnost. Tato hospodářská činnost se považuje za plně zdaněnou, je-li zdaněno dodání zmíněného zboží; považuje se za plně osvobozenou od daně, je-li dodání osvobozeno od daně. Oprava se provede jednorázově za celé opravné období, které dosud neuplynulo.

V posledním případě se však mohou členské státy zříci požadavku na opravu, je-li kupujícím osoba povinná k dani, která využívá daného investičního majetku výhradně k plněním, u nichž je daň z přidané hodnoty odpočitatelná.

4. Pro účely použití odstavců 2 a 3 mohou členské státy:

- vymezit obsah pojmu investiční majetek,
- uvést výši daně, kterou je třeba vzít v úvahu při opravě,
- přijmout jakákoliv vhodná opatření s účelem zaručit, aby opravy neměly za následek neoprávněné výhody,
- umožnit administrativní zjednodušení.

5. Jestliže by v některém členském státě byly důsledky používání odstavců 2 a 3 zanedbatelné, nemusí tento členský stát s výhradou konzultací podle článku 29 tyto odstavce použít s ohledem na celkový daňový dopad v dotyčném členském státě a na zamezení nadbytečné administrativy za podmínky, že nebude narušena hospodářská soutěž.

6. Přejde-li osoba povinná k dani z režimu běžného zdanění do některého zvláštního režimu nebo naopak, mohou členské státy přijmout veškerá opatření potřebná k záruce toho, že taková osoba povinná k dani nebude neoprávněně zvýhodněna ani poškozena.

HLAVA XII

DAŇOVÍ DLUŽNÍCI

Článek 21

Daňoví dlužníci vůči finančním orgánům

Následující osoby jsou povinny odvádět daň z přidané hodnoty:

1. v rámci vnitřního systému:

- a) osoby povinné k dani uskutečňující zdanitelná plnění jiná než ta, která jsou uvedena v čl. 9 odst. 2 písm. e) a uskutečňována osobou povinnou k dani usazenou v zahraničí.

Uskutečňuje-li zdanitelné plnění osoba povinná k dani usazená v zahraničí, mohou členské státy přijmout předpisy, na jejichž základě je povinná odvádět daň jiná osoba než osoba povinná k dani usazená v zahraničí. Za takovou jinou osobu může být mimo jiné ustanoven daňový zástupce nebo jiná osoba, pro kterou se zdanitelné plnění provádí. Členské státy mohou rovněž stanovit, že někdo jiný než osoba povinná k dani je povinen odvádět daň společně a nerozdílně,

- b) osoby, kterým poskytují služby uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. e) osoby povinné k dani usazené v zahraničí. Členské státy mohou nicméně požadovat, aby poskytovatel služeb byl povinen odvádět daň společně a nerozdílně,
 - c) každá osoba, která uvádí daň z přidané hodnoty na faktuře nebo jiném dokladu sloužícím jako faktura;
2. při dovozu: osoba nebo osoby, které členský stát, do kterého je zboží dováženo, označí nebo uzná jako daňové dlužníky.

HLAVA XIII

POVINNOSTI DAŇOVÝCH DLUŽNÍKŮ

Článek 22

Povinnosti v rámci vnitřního systému

- 1. Každá osoba povinná k dani oznámí zahájení, změnu nebo ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani.
- 2. Každá osoba povinná k dani vede účetnictví dostatečně podrobné k tomu, aby finančním orgánům umožnilo uplatnit a prověřit daň z přidané hodnoty.
- 3. a) Každá osoba povinná k dani vystaví fakturu nebo jiný doklad sloužící jako faktura za zboží a služby, které dodala nebo poskytla jiné osobě povinné k dani, a ponechá si jejich opisy.

Každá osoba povinná k dani rovněž vystaví fakturu za každou platbu uskutečněnou na její účet jinou osobou povinnou k dani předtím, než je poskytnutí služeb nebo dodání zboží uskutečněno nebo dokončeno.

- b) Faktura musí jednoznačně uvádět cenu bez daně a příslušnou daň podle jednotlivých sazeb a také případná osvobození od daně.
- c) Členské státy stanoví kritéria pro posouzení toho, zda doklad slouží jako faktura.

4. Každá osoba povinná k dani předloží ve lhůtě stanovené členskými státy daňové přiznání. Tato lhůta nesmí překročit dva měsíce od konce jednotlivých zdaňovacích období. Členské státy mohou stanovit zdaňovací období jako měsíční, dvouměsíční nebo čtvrtletní. Členské státy mohou nicméně stanovit odlišná období s podmínkou, že nepřekročí jeden rok.

Daňové přiznání musí obsahovat všechny údaje potřebné k výpočtu splatné daně a k provedení odpočtu daně případně, v míře nezbytné ke stanovení základu daně, včetně celkové výše plnění vztahujících se k této dani a odpočtu a celkové výše plnění osvobozených od daně.

5. Každá osoba povinná k dani zaplatí při odevzdání daňového přiznání čistou výši daně z přidané hodnoty. Členské státy mohou nicméně pro odvedení této daně určit jiný den nebo mohou požadovat zálohu.

6. Členské státy mohou na osobě povinné k dani požadovat, aby předložila prohlášení obsahující údaje uvedené v odstavci 4 týkající se všech plnění uskutečněných v předchozím roce. Toto prohlášení musí poskytovat veškeré údaje potřebné pro jakékoliv opravy.

7. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle čl. 21 odst. 1 písm. a) a b) považují za daňové dlužníky namísto osoby povinné k dani usazené v zahraničí nebo které jsou společně a nerozdílně povinny odvádět daň, dodržovaly výše uvedené povinnosti týkající se prohlášení a platby.

8. Aniž jsou dotčeny předpisy, jež budou přijaty podle čl. 17 odst. 4, mohou členské státy ukládat další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému uložení a výběru daně a k předcházení daňovým únikům.

9. Členské státy mohou zprostit osoby povinné k dani:

- určitých povinností,
- všech povinností, pokud tyto osoby povinné k dani uskutečňují pouze zdanitelná plnění osvobozená od daně,
- odvedení splatné daně, je-li její výše zanedbatelná.

Článek 23

Povinnosti při dovozu

U dováženého zboží stanoví členské státy podrobná pravidla o vyplňování daňového přiznání a odvádění daně.

Členské státy mohou zejména stanovit, že daň z přidané hodnoty splatná při dovozu zboží osobami povinnými k dani nebo daňovými dlužníky, popřípadě určitými kategoriemi těchto osob, nemusí být odvedena v okamžiku dovozu za podmínky, že bude jako taková uvedena v daňovém přiznání, které má být podáno podle čl. 22 odst. 4.

HLAVA XIV

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

Článek 24

Zvláštní režim pro malé podniky

1. Členské státy, které se mohou setkávat s obtížemi při uplatňování běžného daňového režimu na malé podniky z důvodu jejich činnosti nebo struktury, mají možnost za podmínek a v mezích, které si mohou samy stanovit, avšak s výhradou konzultací podle článku 29, používat zjednodušené postupy vyměřování a výběru daně, například režimy daňového paušálu, nemají-li tyto režimy za následek snížení daně.

2. Až do dne, který určí Rada jednomyslně na návrh Komise a který nesmí nastat později než den, ke kterému se zruší zdaňování při dovozu a vracení daně při vývozu v rámci obchodu mezi členskými státy:

- a) mohou členské státy, které využily možnost danou článkem 14 druhé směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967 a zavedly osvobození od daně nebo odstupňované daňové úlevy, zachovat tato osvobození a prováděcí pravidla k nim, jsou-li v souladu se systémem daně z přidané hodnoty.

Členské státy, které poskytují osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat je menší než ekvivalent 5 000 evropských zúčtovacích jednotek v národní měně při směnném kurzu platném ke dni přijetí této směrnice, mohou zvýšit toto osvobození od daně až na 5 000 evropských zúčtovacích jednotek.

Členské státy, které uplatňují odstupňované daňové úlevy, nesmějí zvýšit strop odstupňovaných daňových úlev ani zavést příznivější podmínky pro poskytování těchto úlev;

- b) mohou členské státy, které tuto možnost nevyužily, poskytnout osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat je nejvýše rovný ekvivalentu 5 000 evropských zúčtovacích jednotek v národní měně při směnném kurzu

platném ke dni přijetí této směrnice. Případně mohou poskytnout odstupňovanou daňovou úlevu osobám povinným k dani, jejichž roční obrat překračuje strop, který členské státy stanovily pro poskytnutí osvobození od daně;

- c) mohou členské státy, které poskytují osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat je roven nebo vyšší než ekvivalent 5 000 evropských zúčtovacích jednotek v národní měně při směnném kurzu platném ke dni přijetí této směrnice, tuto mez zvýšit, aby zachovaly její reálnou hodnotu.

3. Pojmy osvobození od daně a odstupňovaná daňová úleva se vztahují na dodání zboží a poskytování služeb malými podniky.

Členské státy mohou vyloučit některá plnění z režimů uvedených v odstavci 2. Ustanovení odstavce 2 se v žádném případě nevztahují na plnění uvedená v čl. 4 odst. 3.

4. Obrat, ke kterému se přihlíží pro účely použití odstavce 2, sestává z částky bez daně z přidané hodnoty vyjadřující hodnotu zboží a služeb dodaných nebo poskytnutých podle článků 5 a 6 v rozsahu, ve kterém jsou zdaněny, včetně plnění osvobozených od daně s vrácením daně odvedené na předchozím stupni podle čl. 28 odst. 2, a dále z částky vyjadřující hodnotu plnění osvobozených od daně podle článku 15, z částky vyjadřující hodnotu operací s nemovitostmi a finančních operací uvedených v čl. 13 části B písm. d), jakož i hodnotu pojišťovacích služeb, nejsou-li tato plnění doprovodnými plněními.

Při výpočtu obratu se však nebere zřetel na převod hmotného nebo nehmotného investičního majetku podniku.

5. Osoby povinné k dani osvobozené od daně nemají nárok na odpočet daně podle článku 17 ani nemohou vykazovat daň na svých fakturách nebo jiných dokladech sloužících jako faktury.

6. Osoby povinné k dani způsobilé k osvobození od daně se mohou rozhodnout buď pro běžný režim daně z přidané hodnoty, nebo pro zjednodušené postupy uvedené v odstavci 1. V tomto případě mají nárok na jakoukoliv odstupňovanou daňovou úlevu podle vnitrostátních předpisů.

7. S výhradou odstavce 1 se osoby povinné k dani, na něž se vztahuje odstupňovaná úleva, považují za osoby povinné k dani, na které se vztahuje běžný režim daně z přidané hodnoty.

8. Každé čtyři roky, poprvé k 1. lednu 1982, a po konzultacích s členskými státy, podává Komise Radě zprávy o používání tohoto článku. K těmto zprávám může v případě potřeby a s ohledem na nezbytnost zajistit dlouhodobé sblížení vnitrostátních předpisů přikládat návrhy na:

- a) zlepšení, která je třeba provést ve zvláštním režimu pro malé podniky;
- b) úpravu vnitrostátních systémů týkající se osvobození od daně a odstupňovaných úlev na dani z přidané hodnoty;
- c) úpravu hranice 5 000 evropských zúčtovacích jednotek, uvedené v odstavci 2.

9. Rada ve vhodném čase rozhodne, zda uskutečnění cíle uvedeného v článku 4 první směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967 vyžaduje zavedení zvláštního režimu pro malé podniky a v případě potřeby stanoví meze a společné prováděcí podmínky pro tento režim. Až do zavedení takového režimu mohou členské státy zachovat vlastní zvláštní režimy, které budou uplatňovat v souladu s tímto článkem a následnými akty Rady.

Článek 25

Společný režim daňového paušálu pro zemědělce

1. Jestliže by použití běžného režimu daně z přidané hodnoty nebo zjednodušeného režimu podle článku 24 vedlo k obtížím, mohou členské státy na zemědělce použít režim daňového paušálu, jehož účelem je náhrada daně z přidané hodnoty zaplacené při nákupu zboží a služby zemědělci, na něž se vztahuje režim daňového paušálu podle tohoto článku.

2. Pro účely tohoto článku se:

- „zemědělcem“ rozumí osoba povinná k dani, která vykonává svou činnost v některém z níže uvedených podniků,
- „zemědělským, lesnickým nebo rybářským podnikem“ rozumí podnik považovaný za zemědělský, lesnický nebo rybářský v daném členské státě v rámci činností zemědělské produkce, které jsou uvedeny v příloze A,
- „zemědělcem podléhajícím daňovému paušálu“ rozumí zemědělec, na něž se vztahuje režim daňového paušálu uvedený v odstavci 3 a následujících,
- „zemědělským produktem“ rozumí zboží vyprodukované zemědělským, lesnickým nebo rybářským podnikem v daném členské státě v rámci činností uvedených v příloze A,

- „zemědělskou službou“ rozumí kterákoliv služba uvedená v příloze B, kterou poskytuje zemědělec za použití vlastní pracovní síly a/nebo vybavení, které bývá běžně k dispozici v zemědělském, lesnickém nebo rybářském podniku, jež zemědělec provozuje,
- „daní z přidané hodnoty na vstupu“ rozumí celková výše daně z přidané hodnoty ze zboží a služeb nakoupených všemi zemědělskými, lesnickými a rybářskými podniky v daném členském státě, na které se vztahuje režim daňového paušálu, jestliže tuto daň mohl zemědělec podléhající běžnému režimu daně z přidané hodnoty odpočíst podle článku 17,
- „sazbami paušální náhrady“ rozumějí procentní sazby, které členské státy stanoví v souladu s odstavcem 3 a používají v případech uvedených v odstavci 5, jejichž účelem je nahradit zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu stanovenou sazbou daň z přidané hodnoty na vstupu,
- „paušální náhradou“ rozumí částka vzniklá použitím sazby paušální náhrady podle odstavce 3 na obrát zemědělce podléhajícího daňovému paušálu v případech uvedených v odstavci 5.

3. Členské státy stanoví v případě potřeby sazby paušální náhrady a oznámí je Komisi před jejich uplatněním. Sazby budou založeny na makroekonomických statistických údajích, které se týkají výlučně zemědělců podléhajících daňovému paušálu, za předešlé tři roky. Nesmí vést k tomu, aby zemědělci podléhající daňovému paušálu získali celkem náhradu vyšší, než je celková daň z přidané hodnoty na vstupu. Členské státy mají možnost snížit tuto sazbu až na nulovou hodnotu. Sazbu lze zaokrouhlit směrem nahoru nebo dolů na nejbližší polovinu procentního bodu.

Členské státy mohou stanovit pro lesnictví, pro různá pododvětví zemědělství a pro rybářství rozdílné sazby paušální náhrady.

4. Členské státy mohou zprostit zemědělce podléhající daňovému paušálu povinností, které osobám povinným k dani ukládá článek 22.

5. Sazba paušální náhrady podle odstavce 3 se uplatní na ceny bez daně zemědělských produktů dodaných a zemědělských služeb poskytnutých zemědělci podléhajícími daňovému paušálu osobám povinným k dani jiným než zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu. Tato náhrada vylučuje všechny jiné formy odpočtu.

6. Členské státy mohou stanovit, že paušální náhradu zaplatí:

- a) buď osoba povinná k dani, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta. V takovém případě je osoba povinná k dani, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta, oprávněna

postupem stanoveným členskými státy odpočíst od daně z přidané hodnoty, kterou je povinna odvést, výši paušální náhrady, kterou zaplatila zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu,

b) nebo veřejné orgány.

7. Členské státy přijmou veškeré předpisy nezbytné ke kontrole řádného placení paušálních náhrad zemědělcům podléhajícím daňovému paušálu.

8. U dodání zemědělských produktů a poskytování zemědělských služeb kromě těch, na které se vztahuje odstavec 5, se paušální náhrada považuje za zaplacenou kupujícím nebo zákazníkem.

9. Každý členský stát může vyloučit z režimu daňového paušálu určité kategorie zemědělců a zemědělce, u kterých uplatňování běžného režimu daně z přidané hodnoty nebo zjednodušeného režimu podle čl. 24 odst. 1 nevede k administrativním obtížím.

10. Každý zemědělec podléhající daňovému paušálu se může rozhodnout v souladu s pravidly a podmínkami stanovenými daným členským státem pro použití běžného režimu daně z přidané hodnoty, popřípadě pro použití zjednodušeného režimu podle čl. 24 odst. 1.

11. Komise předloží Radě před skončením pátého roku od vstupu této směrnice v platnost nové návrhy týkající se uplatňování daně z přidané hodnoty u plnění týkajících se zemědělských produktů a služeb.

12. Rozhodne-li se členský stát využít možnost danou tímto článkem, stanoví jednotný základ daně z přidané hodnoty pro účely systému vlastních zdrojů za použití společné metody výpočtu uvedené v příloze C.

Článek 26

Zvláštní režim pro cestovní kanceláře

1. Členské státy uplatní daň z přidané hodnoty na plnění uskutečňovaná cestovními kancelářemi v souladu s tímto článkem, jedná-li cestovní kanceláře se zákazníky svým vlastním jménem a k uskutečnění cesty využívají dodání zboží a poskytování služeb jinými osobami povinnými k dani. Tento článek se nevztahuje na cestovní kanceláře, které vystupují jen jako zprostředkovatelé a na které se vztahuje čl. 11 část A odst. 3 písm. c). V tomto článku zahrnuje výraz „cestovní kancelář“ též organizátory turistických zájezdů.

2. Veškerá plnění uskutečňovaná cestovní kanceláří v souvislosti s cestou se považují za jedinou službu poskytnutou cestovní kanceláří zákazníkovi. Ta se zdaní v tom členském státě, v němž má cestovní kancelář sídlo své hospodářské činnosti nebo v němž má stálou provozovnu, z níž službu poskytl. Základem daně a cenou bez daně ve smyslu čl. 22 odst. 3 písm. b) vzhledem k této službě se rozumí ziskové rozpětí cestovní kanceláře, tj. rozdíl mezi celkovou částkou, kterou má zaplatit zákazník, bez daně z přidané hodnoty, a skutečnými náklady cestovní kanceláře na zboží dodané a služby poskytnuté jinými osobami povinnými k dani, pokud byla tato plnění uskutečněna k přímému prospěchu zákazníka.

3. Uskutečňují-li plnění, která cestovní kancelář svěřila jiným osobám povinným k dani, tyto osoby mimo Společenství, považuje se služba cestovní kanceláře za zprostředkovatelskou činnost osvobozenou od daně podle čl. 15 bodu 14. Jsou-li tato plnění uskutečňována jak uvnitř Společenství, tak mimo ně, může být osvobozena od daně jen ta část služby poskytované cestovní kanceláří, která se týká plnění uskutečňovaných mimo Společenství.

4. Daň, kterou cestovní kanceláři účtují jiné osoby povinné k dani z plnění uvedených v odstavci 2, přičemž tato plnění jsou uskutečňována k přímému prospěchu zákazníka, nezakládá v žádném členském státě nárok na odpočet nebo vrácení daně.

HLAVA XV

ZJEDNODUŠENÉ POSTUPY

Článek 27

1. Rada může jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylovící se od ustanovení této směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup vyměřování daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Opatření zamýšlená ke zjednodušení postupu vyměřování daně smějí ovlivnit výši daně splatné při konečné spotřebě nejvýše v zanedbatelném rozsahu.

2. Členský stát, který hodlá zavést opatření uvedená v odstavci 1, předloží věc Komisi a poskytne jí veškeré údaje vztahující se k věci.

3. Komise uvědomí o navrhovaných opatřeních do jednoho měsíce ostatní členské státy.

4. Rozhodnutí Rady se považuje za přijaté, jestliže do dvou měsíců od uvědomění ostatních členských států podle předchozího odstavce nepožádá Komise ani žádný členský stát o projednání záležitosti v Radě.

5. Členské státy, které k 1. lednu 1977 uplatňují zvláštní opatření toho druhu, který je uveden v odstavci 1, je mohou zachovat s podmínkou, že o tom do 1. ledna 1978 uvědomí Komisi a že v případě, kdy tyto odchylky mají za cíl zjednodušení postupu vyměřování daně, odpovídají zároveň požadavkům stanoveným v odstavci 1.

HLAVA XVI

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

1. Všechny předpisy uvedené v účinnost členskými státy na základě prvních čtyř odrážek článku 17 druhé směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967 pozbývají ve všech členských státech účinnosti dnem, kdy nabudou účinnosti předpisy uvedené v článku 1 druhém pododstavci této směrnice.

2. Snížené sazby a osvobození od daně s vrácením daně odvedené na předchozím stupni, které byly v platnosti ke dni 31. prosince 1975 a které vyhovují podmínkám uvedeným v poslední odrážce článku 17 druhé směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967, mohou být zachovány až do dne, který určí Rada jednomyslně na návrh Komise, který však musí předcházet dni, ke kterému bude zrušeno zdaňování při dovozu a vrácení daně při vývozu v obchodu mezi členskými státy. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby povinné k dani poskytly údaje požadované k určení vlastních zdrojů týkajících se těchto plnění.

Rada na základě zprávy Komise přezkoumá každých pět let výše zmíněné snížené sazby a osvobození od daně, a bude-li to vhodné, přijme jednomyslně na návrh Komise opatření potřebná k jejich postupnému zrušení.

3. Během přechodného období uvedeného v odstavci 4 mohou členské státy:

- a) pokračovat ve zdaňování plnění osvobozených od daně podle článků 13 nebo 15, obsažených v příloze E této směrnice;
- b) pokračovat v osvobození činností uváděných v příloze F od daně za podmínek platných v dotčeném členském státě;
- c) poskytovat osobám povinným k dani možnost rozhodnout se pro zdanění plnění osvobozených od daně za podmínek stanovených v příloze G;
- d) pokračovat v používání předpisů odchylných od zásady okamžitého odpočtu stanovené v čl. 18 odst. 2 prvním pododstavci;

- e) pokračovat v uplatňování opatření odchýlných od čl. 5 odst. 4 písm. c), čl. 6 odst. 4 a čl. 11 části A odst. 3 písm. c);
- f) stanovit, že v případě dodání budov a stavebního pozemku, které za účelem následného prodeje zakoupila osoba povinná k dani, pro niž nebyla daň při koupi odpočitatelná, bude základem daně rozdíl mezi prodejní a kupní cenou;
- g) odchýlně od čl. 17 odst. 3 a čl. 26 odst. 3 pokračovat v osvobození od daně bez vrácení daně na vstupu služeb cestovních kanceláří uvedených v čl. 26 odst. 3. Tato odchylka se vztahuje rovněž na cestovní kanceláře jednající jménem zákazníka a na jeho účet.

4. Přechodné období se stanovuje na pět let, počínaje 1. lednem 1978. Nejpozději šest měsíců před koncem tohoto období a dále podle potřeby vyhodnotí Rada na základě zprávy Komise situaci s ohledem na odchylky stanovené v odstavci 3 a na návrh Komise jednomyslně rozhodne, zda mají být některé nebo všechny tyto odchylky zrušeny.

5. Po skončení přechodného období bude přeprava cestujících zdaňována v zemi zahájení přepravy vzhledem k té části cesty, která se uskuteční uvnitř Společenství, v souladu s podrobnými procesními pravidly, která stanoví Rada jednomyslně na návrh Komise.

HLAVA XVII

VÝBOR PRO DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY

Článek 29

1. Zřizuje se Poradní výbor pro daň z přidané hodnoty (dále jen „výbor“).

2. Výbor se skládá ze zástupců členských států a Komise.

Předsedou výboru je zástupce Komise.

Úkoly sekretariátu výboru vykonává Komise.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Kromě otázek, u nichž jsou podle této směrnice povinné konzultace, posuzuje výbor záležitosti, které mu přednese předseda z vlastního podnětu nebo na žádost zástupce některého členského státu a které se týkají použití předpisů Společenství o dani z přidané hodnoty.

HLAVA XVIII

RŮZNÉ

Článek 30

Mezinárodní dohody

Rada může jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby uzavřel s třetí zemí nebo s mezinárodní organizací dohodu, která obsahuje odchylky od této směrnice. Stát, který chce uzavřít takovou dohodu, předloží věc Komisi a poskytne jí všechny údaje, kterých je k posouzení věci třeba. Komise do jednoho měsíce uvědomí ostatní členské státy.

Rozhodnutí Rady se považuje za přijaté, jestliže do dvou měsíců od uvědomění ostatních členských států podle předchozího odstavce nebude záležitost přednesena v Radě.

Článek 31

Zúčtovací jednotka

1. Zúčtovací jednotkou používanou v této směrnici je evropská zúčtovací jednotka definovaná rozhodnutím 75/250/EHS ⁽¹⁾.

2. Při přepočtu této zúčtovací jednotky na národní měny mohou členské státy zaokrouhlovat částky získané přepočtem nahoru nebo dolů až o 10 %.

Článek 32

Použité zboží

Rada přijme jednomyslně na návrh Komise do 31. prosince 1977 režim zdaňování použitého zboží, uměleckých děl, starožitností a sběratelských předmětů ve Společenství.

Až do zavedení tohoto režimu si mohou členské státy zachovat zvláštní režim pro tyto předměty, používaly-li jej v době vstupu této směrnice v platnost.

Článek 33

Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, není tato směrnice na překážku tomu, aby si kterýkoli členský stát zachoval nebo zavedl daň z pojistných smluv, daň ze sázek a her, spotřební daň, kolkovné a obecně jakékoliv daně, dávky nebo poplatky, které nelze označit za daň z obrátu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 104, 24.4.1975, s. 35.

HLAVA XIX

Článek 36

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Zrušují se čl. 2 čtvrtý pododstavec a článek 5 první směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967.

Článek 34

Poprvé k 1. lednu 1982 a pak vždy po dvou letech předloží Komise po konzultaci s členskými státy Radě zprávu o uplatňování společného systému daně z přidané hodnoty v členských státech. Rada tuto zprávu předá Evropskému parlamentu.

Článek 37

Druhá směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 pozbývá platnosti v každém členském státě ke dni, od něhož se v daném státě použijí ustanovení této směrnice.

Článek 35

Ve vhodném čase přijme Rada jednomyslně na návrh Komise, po obdržení stanoviska Evropského parlamentu a Hospodářského a sociálního výboru a v souladu se zájmy společného trhu, další směrnice o společném systému daně z přidané hodnoty, zejména s cílem postupně omezovat nebo rušit opatření přijímaná členskými státy odchylně od společného systému, aby tak zabezpečila úplný souběh vnitrostátních systémů daně z přidané hodnoty a umožnila dosažení cíle, který byl vyhlášen v článku 4 první směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967.

Článek 38

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 17. května 1977.

Za Radu
předseda
J. SILKIN

PŘÍLOHA A

SEZNAM ČINNOSTÍ ZEMĚDĚLSKÉ PRODUKCE

I. PRODUKCE PLODIN

1. Zemědělství všeobecně, včetně vinohradnictví
2. Pěstování ovoce (včetně oliv) a zeleniny, květin a okrasných rostlin jak na otevřeném prostranství, tak ve sklenících
3. Pěstování hub, koření, semen a rozmnožovacího materiálu; školky

II. CHOV HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT VČETNĚ ŠLECHTITELSTVÍ

1. Chov hospodářských zvířat všeobecně
2. Chov drůbeže
3. Chov králíků
4. Včelařství
5. Chov bource morušového
6. Chov hlemýžďů

III. LESNICTVÍ

IV. RYBOLOV

1. Sladkovodní rybolov
2. Chov ryb
3. Chov slávky jedlé, ústřic a dalších měkkýšů a koryšů
4. Chov žab

- V. Zpracovává-li zemědělec s pomocí prostředků běžně používaných v zemědělském, lesnickém nebo rybářském podniku produkty získané v zásadě vlastní zemědělskou produkcí, považuje se i toto zpracování za zemědělskou produkci.
-

PŘÍLOHA B

SEZNAM ZEMĚDĚLSKÝCH SLUŽEB

Poskytování zemědělských služeb, které se obvykle uplatňují při zemědělské produkci, se považuje za poskytnutí zemědělských služeb, a patří mezi ně zejména:

- polní práce, sekání a kosení, mláčení, lisování do balíků, sběr, sklizení, setí a sázení
 - balení a příprava pro trh, například sušení, čištění, mletí, dezinfikování a silážování zemědělských produktů
 - skladování zemědělských produktů
 - péče o hospodářská zvířata, jejich odchov a krmení
 - nájem zařízení, které se obvykle používá v zemědělských, lesnických nebo rybářských podnicích, pro zemědělské účely
 - technická pomoc
 - hubení plevelů a škůdců, práškování nebo postřikování plodin a půdy
 - zavlažovací operace a odvodňovací zařízení
 - odvětvování, kácení stromů a další lesnické služby
-

PŘÍLOHA C ⁽¹⁾

SPOLEČNÁ METODA VÝPOČTU

- I. Pro účely výpočtu daně z přidané hodnoty u všech zemědělských, lesnických a rybářských podniků je třeba zahrnout následující položky bez daně z přidané hodnoty:
1. hodnotu celkové konečné produkce, včetně vlastní spotřeby zemědělce v kategoriích „zemědělské produkty a zvěřina“ a „surové dříví“, jak jsou vymezeny níže v bodech IV a V, plus hodnota zpracovatelských činností uvedených v bodě V přílohy A;
 2. hodnotu celkových vstupů nezbytných k dosažení produkce podle bodu 1;
 3. hodnotu hrubé tvorby základních prostředků v souvislosti s činnostmi uvedenými v přílohách A a B.
- II. Pro stanovení odpočitatelných zdanitelných vstupů a výstupů zemědělců podléhajících daňovému paušálu se vstupy a výstupy zemědělců podléhajících běžnému režimu daně z přidané hodnoty odečtou od národních účtů, přičemž se vezmou v úvahu stejné faktory jako podle odstavce I.
- III. Přidaná hodnota se v případě zemědělců podléhajících daňovému paušálu rovná rozdílu mezi hodnotou celkové konečné produkce bez daně z přidané hodnoty, jak je uvedeno v bodě I.1, a celkovou hodnotou vstupů uvedených v bodě I.2 spolu s hrubou tvorbou základních prostředků uvedenou v bodě I.3. Všechny tyto aspekty se týkají pouze zemědělců podléhajících daňovému paušálu.
- IV. ZEMĚDĚLSKÉ PRODUKTY A ZVĚŘINA

Kód SÚES

Obiloviny (jiné než rýže)

Pšenice obecná a pšenice špalda	10.01.11	1
	10.01.19	1
Pšenice obecná ozimá a pšenice špalda	—	
Pšenice obecná jarní	—	
Pšenice tvrdá	10.01.51	
	10.01.59	
Pšenice tvrdá ozimá	—	
Pšenice tvrdá jarní	—	
Žito a ozimá sourež		
Žito	10.02.00	
Žito ozimé	—	
Žito jarní	—	
Ozimá sourež	10.01.11	2
	10.01.19	2

⁽¹⁾ Klasifikace použitá v této příloze je klasifikací používanou v hospodářském účetnictví pro zemědělství Statistického úřadu Evropských společenství (SÚES).

Kód SÚES

Ječmen	10.03.10	
	10.03.90	
Jarní ječmen	—	
Ozimý ječmen	—	
Oves a letní sourež		
Oves	10.04.10	
	10.04.90	
Letní sourež	—	
Kukuřice	10.05.10	
	10.05.92	
Ostatní obiloviny (jiné než rýže)		
Pohanka	10.07.10	
Proso	10.07.91	
Zrna čiroku	10.07.95	
Lesknice kanárská	10.07.96	
Obiloviny jinde neuvedené (jiné než rýže)	10.07.99	
Rýže (neloupaná)	10.06.11	
Luštěniny		
Hrách a krmný hrách	07.05.11	
Hrách (jiný než krmný)	—	
Hrách (jiný než cizrna)	—	
Cizrna	—	
Krmný hrách	—	
Fazol, bob zahradní a bob koňský		
Fazol	07.05.15	
Bob zahradní a bob koňský	07.05.95	
Ostatní luštěniny		
Čočka	07.05.91	
Vikev	12.03.31	2
Vlčí bob (lupina)	12.03.49	2
Suché luštěniny jinde neuvedené, směsi luštěnin a směsi luštěnin a obilovin	07.05.97	
Okopaniny (košťáloviny pouze krmné)		
Brambory		
Brambory (kromě sadbových)		
Rané brambory	07.01.13	
	07.01.15	
Brambory (pozdní)	07.01.17	
	07.01.19	
Sadbové brambory	07.01.11	
Cukrovka	12.04.11	

Kód SÚES

Mangold a krmná řepa; tuřín, krmná mrkev a vodnice; ostatní okopaniny a krmné košťáloviny

Mangold a krmná řepa	}	12.10.10	
Tuřín, krmná mrkev a krmná vodnice			
Tuřín			
Krmná mrkev, krmná vodnice			
Krmné zelí a krmná kapusta		12.10.99	2
Ostatní okopaniny a krmné košťáloviny			
Topinambur		07.06.10	
Batáty (sladké brambory)		07.06.50	
Okopaniny a košťáloviny jinde neuvedené		07.06.30	
		12.10.99	3

Technické plodiny

Olejnata semena a olejnaté plody (jiné než olivy)

Semena řepky a řepice	12.01.91
Řepka ozimá	—
Řepka jarní	—
Řepice	—
Slunečnicová semena	12.01.95
Sójové boby	12.01.40
Skočcové boby	12.01.50
Lněná semena	12.01.61
	12.01.69
Sezamová, konopná, hořčičná a maková semena	
Sezamová semena	12.01.97
Konopná semena	12.01.94
Hořčičná semena	12.01.92
Maková semena	12.01.93

Přadné rostliny

Len	54.01.10
Konopí	57.01.10

Nezpracovaný tabák (včetně sušeného tabáku)

24.01.10
24.01.90

Chmel

12.06.00

Jiné technické plodiny

Kořeny čekanky	12.05.00
----------------	----------

Léčivé rostliny, aromatické a kořeninové a rostliny, jejichž výtažky se používají v parfumerii

Šafrán	09.10.31
Kmín	07.01.82
Léčivé rostliny, aromatické a kořeninové rostliny a rostliny, jejichž výtažky se používají v parfumerii, jinde neuvedené	} 09.09 (11-13-15-17-18) 09.10 (11-20-51-55-71) 12.07 (10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)

Čerstvá zelenina

Jedlé košťáloviny

Květák	07.01.21
	07.01.22

Kód SÚES

Ostatní košťáloviny			
Kapusta růžičková	07.01.26		
Zelí bílé	}	07.01.23	
Zelí červené			
Kapusta hlávková	}	07.01.27	1
Kapusta kadeřavá			
Košťáloviny jinde neuvedené	}	07.01.27	1
Listová a řapíkatá zelenina jiná než košťáloviny			
Celer řapíkatý a bulvový		07.01.51	
		07.01.53	
		07.01.97	2
Pór		07.01.68	
Salát hlávkový		07.01.31	
		07.01.33	
Šťerbák		07.01.36	1
Špenát		07.01.29	
Chřest		07.01.71	
Čekanka Witloof		07.01.34	
Artyčoky		07.01.73	
Jiná listová a řapíkatá zelenina			
Polníček		07.01.36	2
Kardony a jedlý bodlák		07.01.37	
Fenykl		07.01.91	
Reveň	}	07.01.97	1
Řeřicha setá			
Petržel			
Brokolice			
Listová a řapíkatá zelenina jinde neuvedená	}	07.01.97	1
Plodová zelenina			
Rajčata		07.01.75	
		07.01.77	
Okurky salátové a nakládačky		07.01.83	
		07.01.85	
Melouny		08.09.10	
Lilek, cukety, zimní tykve a tykve		07.01.95	
Paprika sladká		07.01.93	
Ostatní plodová zelenina		07.01.97	3
Kořenová a cibulová zelenina			
Brukev		07.01.27	2
Vodnice	}	07.01.54	
Mrkev			
Česnek		07.01.67	
Cibule a šalotka		07.01 (62-63-66)	
Červená řepa	}	07.01.56	
Kozí brada a černý kořen			
Jiná kořenová a cibulová zelenina (pažitka, ředkvička, ředkev, křen)		07.01.59	
Luštěniny		07.01.41	
Hrách k setí		07.01.43	

Kód SÚES

Fazole	07.01.45	
	07.01.47	
Ostatní luštěniny	07.01.49	
Pěstované houby	07.01.87	
Čerstvé ovoce, včetně citrusových plodů (kromě vinných hroznů a oliv)		
Stolní jablka a hrušky		
Stolní jablka	08.06 (13-15-17)	
Stolní hrušky	08.06 (36-38)	
Moštová jablka a hrušky		
Moštová jablka	08.06.11	
Moštové hrušky	08.06.32	
Peckoviny		
Broskve	08.07.32	
Meruňky	08.07.10	
Třešně a višně	08.07 (51-55)	
Slívy (včetně renklodů, mirabelek a švestek)	08.07 (71-75)	
Jiné peckoviny	08.07.90	
Ořechy		
Vlašské ořechy	08.05.31	
Lískové ořechy	08.05.91	
Mandle	08.05.11	
	08.05.19	
Jedlé kaštiny	08.05.50	
Ostatní ořechy (jiné než tropické)		
Pistácie	08.05.70	
Ořechy jinde neuvedené	08.05.97	1
Ostatní stromové ovoce		
Fíky	08.03.10	
Kdoule	08.06.50	
Ostatní stromové ovoce jinde neuvedené (jiné než tropické ovoce)	08.09.90	1
Jahody	08.08 (11-15)	
Bobuloviny		
Černý a červený rybíz		
Černý rybíz	08.08.41	
Červený rybíz	08.08.49	1
Maliny		
Angrešt	08.08.90	1
Jiné bobuloviny (např. ostružiny zahradní)	08.09.90	2
Citrusové ovoce		
Pomeranče	08.02 (21-22-24-27)	
Mandarinky a klementinky	08.02 (32-36)	
Citrony	08.02.50	
Grapefruity	08.02.70	

Kód SÚES

Ostatní citrusové ovoce	08.02.90	
Cedráty	—	
Limety	—	
Bergamotky	—	
Citrusové ovoce jinde neuvedené	—	
Vinné hrozny a olivy		
Vinné hrozny		
Stolní hrozny	08.04 (21-23)	
Ostatní vinné hrozny (k výrobě vína, ovocné šťávy nebo sušených hroznů)	08.04 (25-27)	
Olivy		
Stolní olivy	07.01.78	
Ostatní olivy (k výrobě olivového oleje)	07.01.79	
	07.03.13	
Jiné plodiny		
Pícniny ⁽¹⁾	12.10.99	1
Školkařské výpěstky		
Ovocné dřeviny	06.02 (19-40-51-55)	
Vinné odnože	06.02 (10-30)	
Okrasné dřeviny	06.02 (71-75-79-98)	
Semenáčky a řízků lesních dřevin	06.02.60	
Pletivo		
Vrba, sítina, ratan	14.01 (11-19-51-59)	
Rákos, bambus	14.01 (31-39)	
Ostatní pletivo	14.01.90	
Květiny, okrasné rostliny a vánoční stromky		
Květinové cibulky, oddenky a hlízy	06.01.10	
Okrasné rostliny	} 06.01.(31-39) 06.03 (11-15-90) 06.04 (20-40-50) 06.04.90	
Řezané květiny, řezaná a listová zeleň		
Vánoční stromky		
Trvalky		
Trvalky	06.02.92	
Semena		
Osivo ⁽²⁾	06.02.95	
	12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Květinová semena	12.03.81	

⁽¹⁾ Např. seno, jetel (včetně košťálovin).

⁽²⁾ Kromě obilného osiva, rýžového osiva a sadbových brambor.

Kód SÚES

Produkty sbírané ve volné přírodě ⁽¹⁾	07.01 (88-89)
	08.05.97 2
	08.08.31
	08.08.35
	08.08.49 2
	08.08.90 2
	23.06.10 1
Vedlejší produkty rostlinné výroby ⁽²⁾	12.08 (10-31) 12.08.90 12.09.00 13.03.12 14.02 (10-21-23-25-29) 14.03.00 14.04.00 14.05 (11-19) 15.16.10 23.06.10 2 23.06.30 13.01.00
Obilovin (jiných než rýže)	
Rýže	
Luštěnin	
Okopanin	
Technických plodin	
Čerstvé zeleniny	
Ovoce a citrusového ovoce	
Vinných hroznů a oliv	
Ostatních plodin	
Plodiny jinde neuvedené	
Hroznový mošt a víno	
Hroznový mošt	22.04.00
Víno	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)
Vedlejší produkty při výrobě vína ⁽³⁾	23.05.00
Olivový olej	
Čistý olivový olej ⁽⁴⁾	15.07.06
Nerafinovaný olivový olej ⁽⁴⁾	15.07 (07-08)
Vedlejší produkty při výrobě olivového oleje ⁽⁵⁾	23.04.05
Skot	
Domácí skot	01.02 (11-13-14-15-17)
Telata	—
Ostatní skot mladší než jeden rok	—
Jalovice	—
Krávy	—
Plemeníci	—
Od jednoho do dvou let	—
Starší než dva roky	—

⁽¹⁾ Např. lesní houby, brusinky, borůvky, ostružiny, plané maliny atd.

⁽²⁾ Např. sláma, řepná a zelná nať, hrachové a fazolové lusky.

⁽³⁾ Např. vinná sedlina, surový vinný kámen atd.

⁽⁴⁾ Rozdíl mezi těmito dvěma produkty se zakládá spíše na metodách zpracování než na různých stupních zpracování.

⁽⁵⁾ Např. pokrutiny z olivového oleje a jiné zbytkové produkty při výrobě olivového oleje.

Kód SÚES

Žírný skot		
Od jednoho do dvou let	—	
Starší než dva roky	—	
Prasata		
Domácí prasata	01.03 (11-15-17)	
Selata	—	
Běhouni	—	
Prasata na výkrm	—	
Chovné prasnice	—	
Plemenní kanci	—	
Koňoviti		
Koně	01.01 (11-15-19)	
Osli	01.01.31	
Mulové a mezci	01.01.50	
Ovce a kozy		
Ovce domácí	01.04 (11-13)	
Kozy domácí	01.04.15	
Drůbež, králíci, holubi a jiná zvířata		
Slepice, kohouti, kohoutci, kuřice, kuřata	01.05 (10-91)	
Kachny	01.05.93	
Husy	01.05.95	
Krocani	01.05.97	
Perličky	01.05.98	
Králíci domácí	01.06.10	
Holubi domácí	01.06.30	
Ostatní zvířata		
Včely	—	
Bourci morušoví	—	
Kožešinová zvířata	—	
Hlemýždi (jiní než mořští plži)	03.03.66	
Zvířata jinde neuvedená	01.06.99	
	02.04.99	1
Divoká zvěř a zvěřina		
Divoká zvěř ⁽¹⁾	01.01.39	
	01.02.90	
	01.03.90	
	01.04.90	
	01.06.91	
Zvěřina	02.04.30	

⁽¹⁾ Živá divoká zvěř zahrnuje pouze zvláštním způsobem chovanou divokou zvěř a divokou zvěř chovanou v zajetí.

Kód SÚES

Mléko syrové

Kravné mléko	—
Ovčí mléko	—
Kozí mléko	—
Burolí mléko	—

Vejce

Slepičí vejce		
Násadová vejce	04.05.12	1
Ostatní	04.05.14	
Ostatní vejce		
Násadová vejce	04.05.12	2
Ostatní	04.05.16	
	04.05.18	

Jiné živočišné produkty

Surová vlna (včetně zvířecí srsti) ⁽¹⁾	53.01 (10-20)	
	53.02 (93-95)	
Med	04.06.00	
Zámotky bource morušového	50.01.00	
Vedlejší produkty živočišné výroby ⁽²⁾	} 15.15.10 43.01 (10-20-30-90) 53.02.97	
Živočišné produkty jinde neuvedené		

Zemědělské služby ⁽³⁾**Zemědělské produkty téměř výlučně dovážené**

Tropická olejnatá semena a olejnaté plody	
Podzemnicová jádra	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Palmové ořechy a jádra	12.01.30
Bavlníková semena	12.01.96
Olejnatá semena a olejnaté plody jinde neuvedené	12.01.99
Tropické prádlné rostliny	
Bavlna	55.01.00
Ostatní prádlné rostliny	
Manilské konopí	57.02.00
Juta	57.03.10
Sisal	57.04.10
Kokosové vlákno	57.04.30

⁽¹⁾ Je-li hlavním produktem.⁽²⁾ Např. kůže, zvířecí srst a kožešiny poražené divoké zvěře, vosk, hnůj a močůvka.⁽³⁾ Tj. služby, které obvykle vykonávají samy zemědělské jednotky, např. orání, sečení a žatva, mlácení obilí, sušení tabáku, stříhání ovcí, péče o zvířata.

Kód SÚES

Ramie	54.02.00
Přadné rostliny jinde neuvedené	57.04.50
Ostatní tropické technické rostliny	
Káva	09.01.11
Kakao	18.01.00
Cukrová třtina	12.04.30
Tropické ovoce	
Tropické ořechy	
Kokosové ořechy	08.01.75
Akažuové ořechy (kešú)	08.01.77
Para ořechy	08.01.80
Pekanové ořechy	08.05.80
Ostatní tropické ovoce	
Datle	08.01.10
Banány	08.01 (31-35)
Ananasy	08.01.50
Papája	08.08.50
Tropické ovoce jinde neuvedené	08.01 (60-99)
Slonovina neleštěná	05.10.00

V. SUROVÉ DŘÍVÍ

Průmyslové dříví jehličnaté

Jehličnaté dříví dlouhé

— 1 kmeny

1) jedle, smrk, douglaska

2) borovice, modřín

— 2 důlní dříví

1) jedle, smrk, douglaska

2) borovice, modřín

— 3 ostatní dlouhé dříví

1) jedle, smrk, douglaska

2) borovice, modřín

Jehličnaté dříví drcené (překližka)

— 1 jedle, smrk, douglaska

— 2 borovice, modřín

Jehličnaté dříví palivové

Jedle, smrk, douglaska

Borovice, modřín

Průmyslové dříví listnaté

Listnaté dříví dlouhé

— 1 kmeny

1) dub

2) buk

3) topol

4) jiné

— 2 důlní dříví

1) dub

2) jiné

— 3 ostatní dlouhé dříví

1) dub

2) buk

3) topol

4) jiné

Listnaté dříví drcené (překližka)

— 1 dub

— 2 buk

— 3 topol

— 4 jiné

Listnaté dříví palivové

dub

buk

topol

jiné

Lesnické služby ⁽¹⁾

Ostatní produkty (např. kůra, korek, smola)

⁽¹⁾ Např. seno, jetel (včetně košťálovin).

PŘÍLOHA D

SEZNAM ČINNOSTÍ UVEDENÝCH V ČL. 4 ODS. 5 TŘETÍM PODODSTAVCI

1. Telekomunikace
 2. Dodání vody, plynu, elektřiny a páry
 3. Přeprava zboží
 4. Přístavní a letištní služby
 5. Přeprava cestujících
 6. Dodání nového zboží vyrobeného na prodej
 7. Plnění orgány zemědělské intervence v souvislosti se zemědělskými produkty, které se uskutečňují v souladu s nařízeními o společné organizaci trhu těchto produktů
 8. Pořádání obchodních veletrhů a výstav
 9. Skladování
 10. Činnost reklamních agentur
 11. Činnost cestovních kanceláří
 12. Provozování zaměstnaneckých prodejen, družstevních a průmyslových jídelen a podobných zařízení
 13. Jiná plnění rozhlasu a televize než ta, která jsou uvedena v čl. 13 části A odst. 1 písm. q)
-

PŘÍLOHA E

PLNĚNÍ UVEDENÁ V ČL. 28 ODS. 3 PÍSM. A)

1. Plnění uvedená v čl. 13 části A odst. 1 písm. a), pokud se týkají poštovních balíkových služeb
 2. Plnění uvedená v čl. 13 části A odst. 1 písm. e)
 3. Plnění uvedená v čl. 13 části A odst. 1 písm. f) kromě plnění skupin lékařské a nelékařské zdravotnické povahy
 4. Plnění uvedená v čl. 13 části A odst. 1 písm. m)
 5. Plnění uvedená v čl. 13 části A odst. 1 písm. n)
 6. Plnění uvedená v čl. 13 části A odst. 1 písm. p)
 7. Plnění uvedená v čl. 13 části A odst. 1 písm. q)
 8. Plnění uvedená v čl. 13 části B písm. d) bodu 2, pokud se týkají služeb zprostředkovatelů
 9. Plnění uvedená v čl. 13 části B písm. d) bodu 5, pokud se týkají služeb zprostředkovatelů
 10. Plnění uvedená v čl. 13 části B písm. d) bodu 6
 11. Dodání, na která se vztahuje čl. 13 část B písm. g), pokud jsou uskutečňována osobami povinnými k dani, které měly nárok na odpočet daně na vstupu z dotyčné budovy
 12. Dodání zboží uvedená v čl. 15 bodu 2
 13. Plnění uvedená v čl. 15 bodech 6 a 9
 14. Dodání uvedená v čl. 15 bodu 12
 15. Služby cestovních kanceláří uvedené v článku 26 a služby cestovních kanceláří, pokud jednají jménem zákazníka a na jeho účet, při cestách mimo Společenství
-

PŘÍLOHA F

PLNĚNÍ UVEDENÁ V ČL. 28 ODS. 3 PÍSM. B)

1. Vstupné na sportovní akce
2. Služby poskytované autory, umělci, výkonnými umělci, advokáty a dalšími příslušníky svobodných povolání, kromě lékařských a nelékařských zdravotnických povolání, nejedná-li se o služby blíže určené v příloze B druhé směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967
3. Poskytování služeb za použití zemědělských strojů pro jednotlivé nebo sdružené zemědělské podniky
4. Dodávání chrtů a plnokrevných koní
5. Telekomunikační služby poskytované veřejnými poštami a dodání zboží, které s nimi souvisí
6. Služby poskytované pohřebními ústavami a krematorii spolu se souvisejícím zbožím
7. Plnění uskutečňovaná nevidomými nebo dílnami pro nevidomé, nemá-li toto osvobození od daně za následek výrazné narušení hospodářské soutěže
8. Dodání zboží a služeb subjektům odpovědným za výstavbu, úpravu a údržbu hřbitovů, hrobů a památníků na počest padlých
9. Léčba zvířat poskytovaná veterinárními lékaři
10. Plnění uskutečňovaná nemocnicemi, na které se nevztahuje čl. 13 část A odst. 1 písm. b)
11. Služby odborníků v souvislosti s oceňováním pojišťovacích nároků
12. Dodání vody veřejnými podniky
13. Správa úvěru a úvěrových záruk vykonávaná jinou osobou než tou, která úvěr poskytl
14. Vybírání dluhů
15. Úschova a správa akcií, podílů na společnostech a sdruženích, dlužních úpisů a dalších cenných papírů nebo nástrojů trhu, kromě dokladů zakládajících právní nárok na zboží nebo cenných papírů uvedených v čl. 5 odst. 3
16. Poskytnutí budov a pozemků, které jsou popsány v čl. 4 odst. 3
17. Přeprava cestujících
Přeprava zboží, jako jsou zavazadla nebo motorová vozidla doprovázející cestující, a poskytování služeb v souvislosti s osobní dopravou budou osvobozeny od daně jen tehdy, je-li vlastní přeprava cestujících rovněž osvobozena od daně.
18. Dodání, úprava, oprava, údržba a nájem obchodních lodí pro vnitrozemskou vodní dopravu a dodání, nájem, oprava a údržba zařízení instalovaného nebo používaného na těchto lodích
19. Dodání některých druhů investičního majetku po uplynutí opravného období k odpotům
20. Dodání druhotných surovin a nezpracovaného průmyslového odpadu
21. Zboží pro zásobování soukromých plavidel palivem a potravinami uskutečňované mimo vnitrostátní území

22. Zboží pro zásobování soukromých letadel palivem a potravinami uskutečňované mimo vnitrostátní území
 23. Dodání, úprava, oprava, údržba, nájem letadel sloužících státním orgánům včetně zařízení v nich instalovaného nebo používaného
 24. Přeprava zboží po Rýnu a splavněné Mosele a s tím spojená plnění
 25. Dodání, úprava, oprava, údržba a nájem válečných lodí
 26. Plnění týkající se zlata kromě zlata pro průmyslové účely
 27. Služby cestovních kanceláří uvedené v článku 26 a služby cestovních kanceláří, pokud jednají jménem zákazníka a na jeho účet, při cestách mimo Společenství
-

PŘÍLOHA G

MOŽNOST VOLBY

1. Možnost volby zmíněnou v čl. 28 odst. 3 písm. c) lze udělit za těchto okolností:

a) v případě plnění vymezených v příloze E:

členské státy, které těmto plněním poskytují osvobození od daně ve spojení s možností volby tohoto osvobození od daně, mohou takovou možnost volby zachovat;

b) v případě plnění vymezených v příloze F:

členské státy, které prozatímně zachovávají možnost osvobození takových plnění od daně, mohou poskytnout osobám povinným k dani možnost zvolit si, zda budou zdaněny.

2. Členské státy, které poskytují možnost volby, na kterou se nevztahuje odstavec 1, mohou dovolit osobám povinným k dani, které tuto možnost uplatňují, aby si ji zachovaly nejpozději do uplynutí lhůty tří let ode dne, kdy tato směrnice vstoupí v platnost.
